

KAHVEDE ŞENLİK VAR

SABAHADDİN KUDRET AKSAL

Oyun
iki perde

BİRİNCİ PERDE

Yazlık bir kahve. Arkada ve iki yanda yüksekliği yarım metreyi aşmayan bahçe duvarları. Kapı yerini tutacak bir aralık, geçit yeri. Işıkla renklerin karışımı, daha arkada, güneşte parlayan ama, görünmeyen bir denizin varlığını duyurur. İki yanda, iki iskemle. Geride, iskemlelerden ayrı, başına buyruk bir küçük masa. İskemleler de, masa da bir yazlık kahvede görülmeyecek türdendir. Parlak bir yaz sabahı.

Perde açılır açılmaz ortadaki aralıktan GARSON girer. GARSON, palyaço kılığıyla da oynanabilir, kara bir pantolon, beyaz gömlekle de. Yönetmenin dileğine bırakılmıştır.

Palyaço kılığıyla oynanmıyorsa da, davranışları bir palyaçonun davranışlarını andırır az çok. Özellikle uyumludur. Giyinişinde de gerçek dışı bir ayrıntı bulunmalıdır. Hangi kılıkla oynanırsa oynansın, devingenliğiyle, oradan oraya sıçramalarıyla bir lastik top gibidir GARSON.

GARSON : (Seyircilere yönelerek) **Ne güzel bir gün! (Uzun uzun gerinir. Esner. Sonra değişik bir sesle daha yüksek) Ne güzel bir gün sayın... sevgili seyirciler! (Belirli bir kişiye bakarak.) Öyle değil mi bayan? (Bir başka kişiye bakarak.) Öyle değil mi bayım? (Döner, yürüyerek sahnede küçük bir yuvarlak çizer, eski yerine gelir, gerilerden belirsiz bir noktaya bakar, bağırarak) Öyle değil mi be! (Birden kendini toplar, yavaşça) öyle değil mi be, dedim. Be, dedim. Özür dilerim. Bilerek söyledim, istedim ki... neyse, istediklerimi bir solukta söylemeyeyim, daha iyi. Sırası gelince söyleyeceğim nasıl olsa. (Bir susuş) Siz sevgili seyirciler, hepiniz ayrı ayrı ya da ikiniz üçünüz bir arada, işinizden, evinizden, sokağınızdan kaktınız geldiniz buraya. Kapıda, şu bizim tiyatronun kapısında, bir şeyleri bıraktınız. Bugünü, birçok günleri belki de. (Bir Susuş) biliyor musunuz, ben bir saatten bu yana hep sizi düşünüyordum. İşte diyordum, şimdi... Bayan A bulaşıklarını kuruladı, kahvesinin son yudumunu içti sokağa çıkmak üzere. Bay B sinir içinde, kızının okul ödevini bitirmesini, daha da beteri karısının hazırlanmasını bekliyor. Ama evet, boşunaymış umutsuzluğu, hazırlandı işte. Onlar da sokağa çıkmak üzere. Bayan C'nin sevgilisi karşı kaldırımda beliriverdi, buraya birlikte gelmek için sözleşmişlerdi. Şöyle bir aynaya baktı, boyasını yeniledi. Çantasını aldı, sokağa çıkmak üzere. Şu işe bakın, hepsi sokağa çıkmak üzere! Hepiniz ayrı sokaklardan, ayrı düşüncelerden, ayrı duygulardan kopup geldiniz... bir birlik oldunuz karşımda. Ama durun, ben de bir birliğim! (Çevresine bakarak) Şu eşyalarla, şu ışıklarla, daha görmediğiniz içerdekilerle bir birlik. (Gülümseyerek) Öyle olsun! (Bir susuş) Burası ne, biliyor musunuz? Bir kahve. Yazlık bir kahve. Bir tiyatro kahvesi. Tiyatrolarda bu güne değin gördüğünüz bin bir kahveden bir kahve. Bir tepenin üstünde. Uzakta deniz. (Bir susuş) Siz bir tiyatro**

kahvesinin gerçekten daha gerçek olduğunu biliyor musunuz? Ben biliyorum. Ben belki de sadece bunu biliyorum. Buna inanıyorum. *(Birden bire)* Ya siz? Siz de inanıyor musunuz bir tiyatro kahvesinin gerçek bir kahveden daha gerçek olduğuna? *(Belirli bir kişiye bakarak)* Siz bayım, inanıyor musunuz? Ya siz bayan? *(Çocuksu güler)* Be, demeyeceğim. *(Bir susuş)* Ya inanmıyorsanız? *(Üzgün)* Öyleyse... ne yaparım ben? Sizi gıdıklayarak güldürmeyi, gözlerinize soğan sürerek ağlatmayı, iki kez ikinin kaç ettiğini sorarak düşündürmeyi bilmiyorum ben. Sonra... sonra... *(Ağlar. Komik ağlama. Sonra mendiliyle gözlerini kurular.)* Gene özür dilerim. Karşınızda ağladım. Bir oyuncunun gözyaşlarıyla ağladım karşınızda. Soyunma odam da değildi burası. Birden bire nasıl oldu, ben de anlamadım. *(Birden hatırlamıştır.)* Makyajım? Makyajım ? ne oldu *(Arka cebinden küçük bir ayna çıkarıp bakar.)* Oh, ne iyi, duruyor. Siz aldırmayın gene. Söyledim ya, bunlar bir oyuncunun gözyaşları! Ama belki de... anladınız beni. Ne der size bir oyuncunun gözyaşları? Bilmem orasını. Ama bildiğim bir şey var. *(Sesini yükselterek)* Bir tiyatro kahvesinin gerçek olduğuna inanmanızı istiyorum. *(Bağırarak)* İnanmayanları istemiyorum. Hamlet'e inanmayanları istemiyorum. *(Bir süre)* Burası bir kahve! Ben de onun garsonuyum. Garsonuyum ya, sadece garson da değilim. Biraz da yönetmeniyim bu oyunun. Sırası gelince peşkirimi koltuğumun altına sıkıştırıp, *(Her iki iskemlenin önüne gidip, selamlar vererek)* ne buyuruyorsunuz bayan, kahveniz orta mı olacak bay, diye soracağım. Sırası gelince oyunun gelişmesini sağlamak için yön göstereceğim oyunculara. Düpedüz bir yönetmen gibi davranacağım. Oyuncular diyorum ya, öyle çok bir şey sanmayın, iki kişi sadece, bir kadınla erkek. Sırası gelince de... neyse onu da söylemeyeyim şimdi. Ama bütün bunlar böyle olacak diye bir yenilikle karşılaşacağınızı sanmayın. Önce yenilik değil. Sonra yenilikten bıktık biz. Yenilikten göz gözü görmüyor ortalıkta. Yenilik yeniyor, yenilik içiliyor, yenilik solunuyor. Daha da önemlisi... yenilik adına ortaya türlü eksikliklerin sürülmesinden, eskikliklerin sürülmesinden, yeniliklerin göz açıp kapayıncaya değin eskitilmesinden bıktık. Yenilik sözü yetmez bir söz oldu. Şimdi yeni deyimler gerek. Yeni yenilikler, daha yeni yenilikler, yeniliklerin yenisi yenilikler gibi. Of, dilim dolaşıyor, bırakalım, neyse! *(Kolundaki saate bakar.)* Şimdi buraya iki kişi gelecek. Hani şu demin sözünü ettiklerim. Bir kadınla bir erkek. İki birlikte mi, ayrı ayrı mı, bilmiyorum. Uyuşmanın da, uyuşmazlığın da en büyük örneği kadınla erkek. Akla kara, yalanla gerçek, ağustosböceğiyle karınca. *(Belirli bir kişiye bakarak)* Neden yüzünüzü buruşturdunuz öyle, bayan? Bakın, bay aldırmadılar bile. Boşuna bir alınganlık! Ben sizi düşünerek konuşmadım. İnanın sizi düşünerek konuşmadım. Şunu demek istedim. Erkek aksa kadın karadır, kadın gerçekse erkek yalan, erkek ağustosböceğiysen kadın karınca. Bu bir denge işidir. O kadar! Bütün bu ikilikler olmadan dengeyi bulan kadınlarla erkekler de vardır. Ama bizim işimize yaramaz onlar, tiyatroya çıkarmayız biz onları. *(Gerilerden bir ayak*

sesi duymuştur, kulak kabartarak.) Tamam! Onlar işte. Geldiler. Ceketimi giymeliyim.

(Palyaço kılığıyla oynamıyorsa, iskemlenin birinin üstüne atılmış duran ceketini giyer. Karadır ceket de pantolonu gibi. ERKEK girer. Otuz beş kırk yaşları arasındadır. Yapmacıklı halinden önemli bir günü yaşadığı sanısında olduğu bellidir. Bir yaz sabahı bir kır kahvesiyle karşıtlığı hemen göze batan bir biçimde giyinmiştir. Çizgili pantolon, arkası uzun bir tören ceket. Bir elinde silindir şapka, öbür elinde bir demet çiçek vardır.)

ERKEK : Buraya bir bayan gelecekti. Geldi mi?

GARSON : Hayır, bayım. Henüz gelen giden yok.

ERKEK : *(Mendiliyle terini kurulayarak)* Hava da pek sıcak. *(Çevresine bakar.)* Burası güzel, güzel ama, gelinceye değin yürünmesi gereken bir yol var ki, insanın burnundan geliyor. Dik bir yokuş, kaldırımları da oldukça bozuk.

GARSON : Bütün güzel yerlere, dik bir yokuş tırmanılarak oldukça bozuk yollardan ulaşılır bayım.

ERKEK : Evet. Bunu hiçbir zaman bu günkü kadar iyi anlamamıştım.

GARSON : Bu da hiçbir zaman bugünkü kadar güzel bir yere ulaşmak isteğini duymadığınızı gösterir.

ERKEK : Ama siz... biraz ileri gitmiyor musunuz?

GARSON : Ödevimin müşterilerime yer göstermek, buyurunuz efendim, ne emredersiniz efendim demekle bittiğini düşünmüyorum. Onları daha iyi tanırsam daha da yararlı olabilirim. Ama gene de biraz ileri gittiğim kanısındaysanız özür dilerim.

ERKEK : Rica ederim! Rica ederim!

GARSON : *(İskemlelerden birini göstererek)* Buyurmaz mısınız? *(ERKEK oturur. GARSON masayı yanına koyar.)* Emriniz bayım?

ERKEK : Biraz bekleyeceğim.

GARSON : Emredersiniz.

ERKEK : *(Cep saatini çıkarıp bakar. Sonra uzaklaşan GARSON'a)* Baksanıza!

GARSON : Evet, bayım?

ERKEK : Saatiniz kaç?

GARSON : *(Saatine bakmadan)* On.

ERKEK : Benimki onu yirmi geçiyor. *(Ayar etmek için yeniden saatini çıkarır.)* Biraz ileri gitmiş olmalı.

GARSON : Hayır, bayım, düzeltmeniz gerekmez. Doğru olanı sizinki.

ERKEK : Ya!

GARSON : Benim saatim, benim saatim değil.

ERKEK : Ya!

GARSON : Buranın saati, kahvenin saati demek istiyorum. Müşterilerimin istediği saat. Her zaman güzel bir günden çalınmış yirmi dakikayı gösteren saat. Bizim işimizdir bu. Saatlerimizi öyle ayarlarız ki, sizin için çok değerli olan yirmi dakikayı kaşla göz arasında sizden çalar, sonra gene size armağan ederiz.

ERKEK : Çok hoşsunuz.

GARSON : Evet, olmak zorundayım.

ERKEK : *(Süzerek)* Çok da konuşkansınız.

GARSON : Konuşmadan hoş görünmenin yolunu daha bulamadığım için.

ERKEK : *(Kısa bir susuştan sonra)* Siz sessizliğinizle de çok işler görebilirsiniz bay garson.

GARSON : Beni gerçekten öyle buluyorsanız işimin altın çağını yaşıyorum demektir.

ERKEK : *(Kısa bir sessizlikten sonra.)* Daha gelmedi.

GARSON : Ne iyi, sevinmelisiniz.

ERKEK : Neden sevinecekmişim? Bekletilmeyi hiç sevmem.

GARSON : Düşünün! Şunu düşünün! Size pek de önem vermeden, işine gider gibi süslenmeden, ama tam vaktinde gelen bir kadın mı iyi sizin için? Yoksa aynanın karşısında sizi düşünerek uzun uzun hazırlanan, sonra tam kapıdan çıkarken kendini yeterince güzel bulmadığı için geriye dönen, bu kez aynanın karşısında bir başka türlü süslenen, bu işi iki kez, üç kez, dört kez, beş kez yineleyen, bu yüzden de sizi yarım saat bekleten kadın mı?

ERKEK : Eşsizsiniz.

GARSON : Bunu unutmayın. Ne kadar çok bekletiliyorsanız o kadar önemseniyorsunuz demektir.

ERKEK : Evet, önemseniyorum. Bunu ben de biliyorum.

GARSON : Şimdi bir kahve! Ne dersiniz?

ERKEK : *(Dilini damağına vurdurarak, yavaşça)* İçsem mi?

GARSON : Evet. Önemsenmenin üstüne, bambaşkadır.

ERKEK : Peki, içerim. *(GARSON uzaklaşır. Çıkarken)* Bay garson!

- GARSON** : *(Olduğu yerde durur. Döner.) Evet bayım?*
- ERKEK** : Bırakın kahveyi, vazgeçtim. Gelsin birlikte içeriz.
- GARSON** : Siz birsiniz bayım.
- ERKEK** : *(Bir sessizlik)* Bay garson!
- GARSON** : Buyurun, bayım?
- ERKEK** : Ben kimim? Kimi bekliyorum? Neden bekliyorum? Biliyor musunuz?
- GARSON** : İşimin yasalarından biri, kim olduğunuzu, kimi beklediğinizi, neden beklediğinizi kestirsem de bilir görünmemektir.
- ERKEK** : Ya ben söylersem?
- GARSON** : Öğrenmektir, sonra da hemen unutmak.
- ERKEK** : Bay garson, tarihimin önemli günlerinden birini yaşıyorum. Yıldönümleri ya coşkuyla kutlanacak ya da yasla anılacak o önemli günlerden birini. Deminden beri, size göstermemek istiyorum ama, hafifçe ayaklarımın titrediğini, kanımın çekildiğini, yüreğimin vurduğunu duyuyorum. Bütün bunları belki de sizden gizleyebildim. Ama kılığımdan bir şey anlamadınız mı?
- GARSON** : Bağışlayın beni, işimin bir başka yasasını uyguluyorum şimdi, müşteriye karşı içten davranma yasasını.
- ERKEK** : Evet, ben de bunu istiyorum.
- GARSON** : Siz şimdi burada evleneceğiniz kadını bekliyorsunuz.
- ERKEK** : Yaşayın, bay garson! Bildiniz.
- GARSON** : Başarılar! Yerde ve gökte, gündüzde ve gecede, savaşta ve barışta başarılar!
- ERKEK** : Teşekkür ederim. *(Bir susuş)* Ne dersiniz? İyi bir iş yapıyor muyum?
- GARSON** : Evet, bayım.
- ERKEK** : Yaaa!
- GARSON** : Bir evlenme, insanı daha kötü bir evlenmeden korur.
- ERKEK** : Evet, korunmam gerekiyor artık. Otuz beşimi geçtim. Saygıdeğer bir işim, küçümsenmeyecek bir param, uysal bir huyum var. Anam babam yok, sağlığım da yerinde.
- GARSON** : Bütün bunlar çevrenizde biliniyor mu?
- ERKEK** : Evet, ünlüyüm! Bütün bu özelliklerimle ünlüyüm! Oturduğum apartmanda, mahallemde, semtimde, bu kentte ve daha başka

kentlerde. Bay garson, aylarda ve kokteyllerde, genç kız topluluklarında... uzun kiş gecelerinde yemekten sonra misafirliklerde analar, babalar, halalar, amcalar katında konuşuluyorum ben.

GARSON : Ateşten bir çemberin içindesiniz. Hemen bir korunak gerek size.

ERKEK : Sık sık yarı tanıdığım arkadaş evlerine ağrılıyorum. Hizmetim sorguya çekiliyor, gece yarılarında sonra da telefonla yoklanıyorum.

GARSON : Tehlike kapıyı çalıyor demem artık bu işe, tekmeliyor.

ERKEK : Gece olup da yastığa başımı koydum mu, sesler duyuyorum. Kadın sesleri... bir kadın ordusunun sesleri... Düşümdede de onların yüzü... binlercesinin, on binlercesinin yüzü... Ne dersiniz bu işe?

GARSON : Bir şey diyemem, bayım. Uçurumun kenarındasınız, bir adım... bir adım daha... bilinmez ne olacağı.

ERKEK : Evet bay garson, burum bu! İşte şimdi ben de bu duruma bir son vermek için bir genç kızı bekliyorum burada. Konuşmak, anlaşmak ve sağlam bir aşkın temellerini atmak için.

GARSON : Özürlilerim bayım, bir sorum var.

ERKEK : Sorun.

GARSON : Bu genç kızı iyice tanıyor musunuz?

ERKEK : Hayır hiç tanımiyorum. Daha doğrusu, şöyle uzaktan bir iki kez gördüm. O da yarım yamalak. Gene bir dost girdi araya. Onu da, beni de iyi tanıyan bir dost. O düzenledi bu buluşmayı. Birbirimizi tanımakta yanılmamak için ben elimde bu iek demetini tutacağım, onun da elinde mavi bir şemsiye olacak.

GARSON : Bu gün anlaşırsanız...

ERKEK : *(Sözünü keserek)* Anlaşırsak, ama sadece anlaşmak, kafaların uyuşması yetmez, bir de aşk doğarsa aramızda, bugün hemen evlenmek istiyorum. Hem de burada.

GARSON : Burada mı? Ne güzel! Ne güzel bir yer, bir saat seçmişsiniz bayım. Sonra benim yönetimimde bir evlenme! Bu bilseniz ne mutlu eder beni. Ben işleri hep bu kerteğe getirmişimdir ama, sonuç alamamışımdır. Daha doğrusu sonuç benim dışında, daha uzakta alınmıştır. şimdi siz benim bunca abamın armağanını veriyorsunuz bana, değerbilirliğin anıtını dikiyorsunuz. Yaşayın, bayım!

ERKEK : Bay garson, ben de şimdi övdüğünüz şu davranışıma karşılıklı bir şey rica edeceğim sizden.

GARSON : Buyurun, emriniz başımın üstünde.

- ERKEK : O gelince... O gelince diyorum ya, böyle derken hafifçe yüreğimin vurduğunu duyuyorum. Bu ne demek?
- GARSON : **Aşkın başlangıcı demek, bayım.**
- ERKEK : Yaaa! Aşk böyle başlar demek?
- GARSON : **Evet. Aşkın başlaması için her şey yerli yerinde.**
- ERKEK : Bay garson, ricam şu sizden. Onun karşısında, yüceltin beni.
- GARSON : **Elbette, elbette. Ama nasıl, bayım? Nasıl istiyorsanız, öyle.**
- ERKEK : Nasıl mı? Bütün yaşamımız boyunca iz bırakacak bir biçimde. Öyle özelliklerimi belirtin ki, etkilensin iyice, bütün yaşamımızı ölümümüze değin kuşatsın. Sözle ya da davranışla, o sizin bileceğiniz iş, nasıl isterseniz!
- GARSON : **Özelliklerinizi...**
- ERKEK : **(Sözünü keserek)** Çok güzel bir evim var. İki dönümlük bir korunun içinde. Dış duvarları temelden iki metre yükseklikte taştan, odaların duvarlarını tahta kaplattım. Artırmalardan aldığım eşyayla döşedim ben o evi. Ama nasıl söz edebilirsiniz bu evden?
- GARSON : **Ederim bayım. Ama lafı gelmezse... ne diyeyim başka?**
- ERKEK : Öğrenimim Avrupa'da, diploma alamadımsa da öğrenimim Avrupa'da.
- GARSON : **Bunun da sırası gelmeyebilir. Başka bayım?**
- ERKEK : Üç ortaklıkta payım var, üstelik birinin de başkanıyım.
- GARSON : **Bunu da belirtmezsem başka?**
- ERKEK : Güvenlik sağlarım, katkısız rahatlık.
- GARSON : **Bakın bu çok önemli.**
- ERKEK : Evet. Önemli olsa gerek. Ona sunacağım şeyleri kolaylıkla mı elde ettim sanıyorsunuz? Bay garson, iyice bana bir bakın... sıfırdan başladım ben. Siz hiç sıfırdan başlayan insan gördünüz mü?
- GARSON : **Gördüm, bayım.**
- ERKEK : Kimi?
- GARSON : **Aynada kendimi gördüm. Ama ben sıfırdayım gene.**
- ERKEK : Siz sayılmazsınız öyleyse. **(Çok kısa bir süre)** Başlamak, başladıktan sonra bir yere gelmek kolay olmadı. Saygıdeğer bir işim var demiştim, saygıdeğer çok şeyimi verdim kurabilmek için, başkalarının paylarından olması gerekiyordu, başardım.

GARSON : *(Kaygıyla)* Şu bizim kahve için bir şey düşünmüyorsunuz ya, bayım. Ne toprağının altında maden vardır, ne de turistlik bir otelin yapımı için elverişli genişlik. Taksilerin geçit yeri değildir, benzin istasyonu da olmaz.

ERKEK : Hayır, hayır; üzülmeğin.

GARSON : Kahvemize dokunmayacaksınız ya?

ERKEK : Hayır dedim ya, bay garson.

GARSON : Sağ olun bayım.

ERKEK : Evet, ne diyordum? Doğrusu çetin bir yoldu benim geçtiğim yol! Şimdi pek de kolay elde edemediğim bir güvenliği, isterse bir işaretiyle sunacağım ona. İstiyorum ki değerim bilinsin, ağırlığım olanca gücüyle görünsün ortada. Bay garson, yüceltin beni. Erkekliğin gereği değil midir bir kadının karşısında yücelmek? O erkek alçakgönüllüyse başkasının ağzıyla yüceltilmek?

GARSON : Söylerim ya bayım, sırası gelmezse daha başka?

ERKEK : Sırasını getirin. İşinizin ustası olduğunuzun tadını duymak az şey mi? Bu tattan yoksun kalmak ister misiniz?

GARSON : İster miyim hiç? Ama gene de...

ERKEK : Kitaplarımdan söz edin. Ömrümün sonuna değin, her gece uyumadan önce beş dakika okumak istesem gene de bitiremeyecek kadar çok kitabım var. Hepsi de ciltli, ciltlerinin rengi de duvarların rengine uygun.

GARSON : Beni şaşırtıyorsunuz. Başka?

ERKEK : Kravatlarımdan söz edin.

GARSON : Başka?

ERKEK : Pijamalarımdan.

GARSON : Başka?

ERKEK : Bornozlarımdan.

GARSON : Başka?

ERKEK : Tıraş makinelerimden, tıraş pudralarımdan, tıraş sularımıdan, diş fırçalarımdan, diş macunlarımdan, elma sıkma makinelerimden, armut sıkma makinelerimden, ceviz sıkma makinelerimden, kestane sıkma makinelerimden...

GARSON : Ne zengin bir çeyiziniz var!

ERKEK : Su sıkma makinelerimden... kum sıkma makinelerimden, taş sıkma makinelerimden, çakıl sıkma makinelerimden.

- GARSON** : Başka?
- ERKEK** : Aşkımдан söz edin. Söyleyin ona, ben de söyleyeceğim ya, onu çok seviyorum, üstelik çok da önemlidir benim için aşk.
- GARSON** : Ah, ne ince ruhlusunuz bayım! Şu son günlerde ortalıkta pek görünmüyordu aşk. Eski kitapların yarı pahasına satıldığı kitapçılardaki romanlarda bulunur diyorlardı, bir de... bir de... bir de... birinde daha, söylemişlerdi ama adını unuttum kimdi? Siz erişilmez gücünüzle yeniden var ettiniz onu, kahvemizin kapısından içeriye soktunuz. Nasıl övsem yetmez sizi. Çağımıza karşı çıkıyor, meydan okuyorsunuz.
- ERKEK** : *(Alçakgönüllülikle).* Evet, başka türlü yapamıyorum.
- GARSON** : Kalıbımı basarım, şiir de seversiniz siz. Özür dilerim, özür dilerim, öyle duygulandım ki birden pek senli benli oldum.
- ERKEK** : Evet, şiirini okumadan bir tek şeker yediğimi bilmem.
- GARSON** : Ay ışığını da seversiniz, kalıbımı basarım. Ah, özür dilerim, özür dilerim.
- ERKEK** : Ay ışığı hangi saatte, nerede, ne kadar görünür bilirim ben bu kentte. Size bir sır söyleyeyim mi? Eğin kulağınızı.
- GARSON** : *(Yaklaşarak kulağını uzatır.)* Eğiyorum, bayım.
- ERKEK** : Gençliğimde, daha param pulum, yerim yurdum olmadığı öğrencilik günlerimde hep ay ışığında sevişirdim. Sevişmenin hayvanca yönünü ay ışığının yarattığı insanca duygularla sarıp sarmalamak isterdim.
- GARSON** : *(Küçük kahkahalarla güler)* Siz yücesiniz, yücelerin yücesisiniz siz!
- ERKEK** : Teşekkür ederim.
- GARSON** : Ben teşekkür ederim. Ben teşekkür ederim.
- ERKEK** : Bay garson!
- GARSON** : *(Birden toplanır)* Evet, bayım?
- ERKEK** : Biliyor musunuz, benim şimdi burada işim çok güç.
- GARSON** : Bütün güçlükleri yeneceksiniz, yeneceğiz elbirliğiyle.
- ERKEK** : Evet, iki kişinin işini bir arada görmem gerekiyor. İki kişinin oyununu bir arada oynamam. Bir kişide iki kişi olmam.
- GARSON** : Nasıl bayım?
- ERKEK** : Anlayamazsınız.
- GARSON** : Evet, anlayamam belki de, boynuz kulağı aşmaya başladı.

- ERKEK** : Şimdi o gelince... benim birlikte ya da sırasıyla, iki ayrı kişi gibi davranmam gerekecek. Hem evlenmek isteyen insan, hem de evlenmek isteyen insanın dışında bir görücü gibi. Görücünün gerekliliğine inanırım, yanımda bir görücü de yok.
- GARSON** : Ya! Demek...
- ERKEK** : (*Keserek*) Evet, babam görücüyle evlenmişti. Şimdi üşünün, babam görücüyle evlenmeseydi, ben bu günkü ben olur muydum? Babamla annemin evlenmesi uygun bir evlenme olmasaydı? Eh, hayır diyebilir misiniz buna, ben de doğacak çocuklarımı düşünmek isterim.
- GARSON** : Düşüneceksiniz elbette.
- ERKEK** : Babamın babası da görücüyle evlenmişti. Babamın babasının babası da, onun babası da. Nereden mi biliyorum?
- GARSON** : Bilmezsiniz bayım!
- ERKEK** : Başka türlü olsaydı ben bugünkü ben olur muydum? (*Bir susuş*) Şimdi çok dikkatli olmam gerekiyor, çok. İyimserliğe yüz vermemem, duygularım bağırp çağırmaya başlarsa seslerini kısmam, buluttan nem kaparcasına kuşkulu olmam gerekiyor.
- GARSON** : Hiç üzölmeyin, sizin gözünüzden bir şey kaçmaz, bayım.
- ERKEK** : Güzelliğın terazisinde kaşını gözünü, ağzını burnunu etini budunu tartmak...
- GARSON** : (*Çocuksu bir sevinçle gülerek*) Gözünü kaşını, ağzını burnunu, etini budunu... Ah, ne güzel söylüyorsunuz, bayım.
- ERKEK** : Namus terazisinde bütün bir geçmişini, burası ne korkunç, bilmediğim bütün bir geçmişini tartmak...
- GARSON** : Kantarın topunu öyle iyi kullanacaksınız ki, bütün bu kaygılarınızın boşuna olduğunu sonunda anlayacaksınız.
- ERKEK** : Sağlığın terazisinde doğacak çocuklarımızın kilolarını tartmak...
- GARSON** : Rengine bakın, bayım! Rengine iyi bakın!
- ERKEK** : Görgölölölüğün terazisinde babasının parasını pulunu tartmak...
- GARSON** : Bu da sizin için iş mi bayım?
- ERKEK** : Duyguların terazisinde bana olan aşkını tartmak.
- GARSON** : Bunu tartmanız bile gerekmeyecek. Görür görmez anlayacaksınız! Siz ona güvenliğın en kurşun işlemezini böyle cömertçe sunu da, gene aşkını tartmak külfetine katlanın. Olacak şey mi bu?

- ERKEK** : Çok güç, ne derseniz deyin bay garson, çok güç. Bir zamanlar bütün bu işler için yetişmiş, yetiştirilmiş insanlar vardı. Bir bakışta bunların tümünü görür, bu iş olur ya da olmaz der, kestirir atarlardı. Şimdi kime inanır, kime güvenirsiniz bu toz dumanda? Şimdi ancak bir mesleğin çözebileceği bu çetin sorunlar benim zayıf omuzlarımda. Bir yanılma ne pahaya oturur düşünebiliyor musunuz?
- GARSON** : Üzülmeyin bayım, üzülmeyin.
- ERKEK** : Üzülmekten çok, korkuyorum, bay garson.
- GARSON** : Korkmayın, yürekli başladınız bu işe, yürekli gidin.
- ERKEK** : *(Belli belirsiz titremektedir.)* Elimi ayağımı bir titremedir aldı. Önleyemiyorum, çok fena, önleyemiyorum.
- GARSON** : Evet, yüzünüz safran sarısı. Ayna ister misiniz?
- ERKEK** : Hayır, hayır, istemem. Sonra daha bozulurum.
- GARSON** : Sizi böyle görmemeli. Baştan yenilgiye uğramış olursunuz sonra.
- ERKEK** : Elim ayağım da buz kesti.
- GARSON** : Mideniz boş mu? Sabahleyin yemiş miydiniz bir şeyler?
- ERKEK** : Evet, yemiştim. Yolculuğa çıkarken de midemi tıka basa doldururum. *(Bir susuş)* Biraz su... biraz su veriri misiniz bana?
- GARSON** : *(Koşarak sürahidenden su koyar)* Şimdi bayım.
- ERKEK** : *(Suyu verir, ERKEK içer.)* Teşekkür ederim. *(Bir susuş)* Bana yardım edeceksiniz değil mi?
- GARSON** : Etmez miyim? Ederim tabii. *(Bir susuş)* Nasılsınız şimdi?
- ERKEK** : Daha iyiceyim.
- GARSON** : Ha, şöyle. Toplayın kendinizi biraz, ne oldu size böyle birdenbire?
- ERKEK** : Ne mi oldu, bay garson? Gözlerim karardı, bir soğuk ter boşandı. Sorumluluktur bütün özeti yaşamımın. Alımda sorumluluk, satımda sorumluluk. Artırmada sorumluluk, eksiltmede sorumluluk. İşe adam almada, işten adam çıkarmada sorumluluk. Tümüne göğüs gerdim bunların, gözümü bile kırpmadım. Ama şimdi hem evlenmeye kalkışmış kişiyi, hem de görücülüğü bir arada yürütmek isteyince yüküm çok ağır geldi, dünya gözümde kararırverdi.
- GARSON** : Korktunuz düpedüz bayım, ama korkmayın.
- ERKEK** : Evet korktum. Görevimi yaparken bir yanılığa düşmekten korktum. Yedi kuşaktan babalarım bu işi yaparlarken nasıl davranırlardı diye düşündüm de beceremezsem ruhlarının önünde

küçük düşmekten korktum. Bugüne değin böyle bir işe kalkışmadıysa nedeni buydu. *(Bir susuş)* Ne yapacağım şimdi ben? Eski gücümü nasıl bulacağım? Bulacak mıyım daha doğrusu?

GARSON : Bulacaksınız, kuşkunuz olmasın bundan.

ERKEK : Doğru mu söylüyorsunuz? Nasıl?

GARSON : Derin derin soluk alın, şu temiz havayı soluyun önce!

ERKEK : *(Derin soluklar alarak)* Soluyorum.

GARSON : Soluyun bayım, daha... daha... daha...

ERKEK : *(Derin derin soluk almaktadır.)* Oh, iyi gelmeye başladı doğrusu.

GARSON : Garsonluk kolay iş değil bayım, sıradan iş değil. Görüyorsunuz işte, az da olsa hekimlikten de anlamak gerekiyor.

ERKEK : Doğru. Çok doğru söylüyorsunuz.

GARSON : Soluk almanızı gene öyle sürdürün. Sonra gücünüzü, gücünüzün kaynaklarını düşünün. Bugüne değin gördüğünüz bütün işleri, o işlerde yenilgiye uğrattığınız kişileri düşünün.

ERKEK : O kadar çok ki hangi birini önce?

GARSON : Tümünü birden! Tümünü birden! Dört bir yanı bataklık bir köyün karasinekleri gibi üşüşünler kafanıza, oğul veren arılar gibi.

ERKEK : Düşünüyorum. Durmadan düşünüyorum söylediğiniz gibi.

GARSON : Çok iyi. Nasılsınız şimdi?

ERKEK : Açıldım. Birkaç dakika öncesine göre çok açıldım.

GARSON : *(Bir süre susar. Kapıya doğru bir iki adım atar, kulak kabartır.)* Bayım!

ERKEK : Evet, bay garson?

GARSON : Bir ayak sesi duydum.

ERKEK : Sahi mi?

GARSON : Evet. Öyle sanıyorum ki geliyor.

ERKEK : Ne yapacağım ben şimdi, söyleyin, ne yapacağım ben şimdi?

GARSON : Ne isterseniz? Ne geliyorsa içinizden?

ERKEK : Bay garson, bu muydu sizden alacağım karşılık? Böyle yarı yolda, bu göz gözü görmez kasırgada, insanı ortada bırakmak var mıydı hesapta?

GARSON : Ne yapayım istiyorsunuz?

ERKEK : Bir çare bulun bu işe, bir çare bulun.

GARSON : Önce ben konuşayım ister misiniz?

ERKEK : Evet. Önce bir süre siz konuşun.

GARSON : Öyleyse bayım, gelin oturun şuraya. (*ERKEK'i iskemlesinden kaldırır. Sahnenin bir ucuna sürükler. En kenarda bir yere, ayaklarını salona, seyircilere salları bir biçimde oturtur.*) Oturun. Kendinizi rahat bırakın. Sallayın ayaklarınızı. Başınızı dayayın. Ha, şöyle. Nasıl rahat mısınız şimdi?

ERKEK : Rahatım.

GARSON : Ben size sesleninceye değin kendinizi burada yok sayacaksınız. Biz de yok sayacağız sizi. Hiç kaygılanmayın, ben yürüteceğim işinizi. (*Çok kısa bir süre. Bir şey anımsamak ister gibidir. Sahnenin tam ortasına gelmişken birden bulur.*) Ha, evet. Çiçeğinizi! Çiçeğinizi unuttum. (*Sahnenin öbür ucundaki masadan çiçek demetini alır. Hızlı adımlarla ERKEK'e getirir, eline tutuşturur.*) Alın bunu!

ERKEK : Teşekkür ederim, bay garson.

(*Bu sırada KADIN girmiş, biraz şaşkın, çevresini süzmektedir. Tuvalet vardır üstünde. Başında çiçekli, yemişli bir şapka, elinde mavi bir şemsiye. Yirmi beş yaşlarında kadardır.*)

GARSON : (Kadını görür görmez) Buyurun bayan, birini mi aradınız?

KADIN : Evet, birini.

GARSON : Kimi acaba?

KADIN : Ben de tanımıyorum. Daha doğrusu şöyle bir tanıyorum. Bir demet çiçek olacaktı elinde.

GARSON : Ha, evet, evet. Birkaç dakika önce bir bay geldi buraya, söylediğiniz gibi elinde bir demet çiçek vardı. Bir bayan gelecekti, dedi. Daha gelmedi, dedim ben de. Az sonra döneceğini söyleyerek (*Eliyle bir yönü gösterir.*) ileriye doğru yürüdü.

KADIN : Geç kaldım ben de. Saat kaç?

GARSON : (*Saatine bakmadan*) On.

KADIN : Ben on buçuk sanıyordum. İyice biliyor musunuz?

GARSON : Evet, tastamam on.

KADIN : Ah, ne erken gelmişim! Hiç yapmazdım böyle.

GARSON : Ne önemi var! Buyurun oturun.

KADIN : (*Oturur.*) Teşekkür ederim.

GARSON : Emriniz?

KADIN : Ne var?

GARSON : Çay, kahve, gazoz, limonata, şurup?

KADIN : Kahve olsun, orta şekerli.

GARSON : (*GARSON uzaklaşarak*) Emredersiniz.

KADIN : Hayır, hayır, hayır, bir dakika.

GARSON : (*Yeniden KADIN'ın yanına gelerek*) Evet bayan?

KADIN : Limonata! Limonata olsun.

GARSON : (*Uzaklaşarak*) Emredersiniz.

KADIN : Bir dakika! Bir dakika!

GARSON : (*KADIN'ın yanına gelerek*) Buyurun bayan?

KADIN : Şimdilik bir şey içmesem. Biraz beklemek istiyorum.

GARSON : Nasıl isterseniz öyle olsun bayan.

KADIN : (*Bir sessizlik*) Ne güzel yer burası! Ayağının altında deniz. Gökyüzü de ne yakın.

GARSON : Öyledir, hiç gelmemiş miydiniz?

KADIN : Hayır, hiç.

GARSON : Yazık. Oysa sizin gibi genç hanımların uğrak yeridir burası.

KADIN : Öyle mi? Niçin?

GARSON : Öğrenciler ders çalışmak için gelirler. Genç hanımlar çocuklarına hava aldırarak, yaşlılar yün örmek için gelirler. Sevişenlerse saatler saati el ele tutuşup birbirlerinin gözlerine bakmak için.

KADIN : Ah, ne güzel!

GARSON : Hangisi, bayan?

KADIN : (*Kıkırdayarak güler*) Bilmiyorum. (*Çok kısa bir süre*) Ben niçin geldim, bay garson?

GARSON : Siz mi? Elinizde defteriniz, kitabınız yok, öyleyse ders çalışmak için değil. Yanınızda hava aldırarak çocuğunuz da yok. Günün bu saatinde açık havada yün öreceğ kadar da yaşlı değilsiniz. Özür dilerim, belki de beklediğiniz insanla el ele tutuşup... ama bu da olmaz, tanımadığınızı, daha doğrusu şöyle bir tanıdığınızı söylemişsiniz. Sahi niçin geldiniz bayan?

KADIN : (*Gene kıkırdayarak güler*) Bilmiyorum.

GARSON : Ah, bu genç kızların bu “bilmiyorum”ları... öyle severim ki. En kesin bilgilerini “bilmiyorum”larının altına sandıkları zaman alımları nasıl bir kat artar.

KADIN : Çok hoşsunuz.

GARSON : İşimin gereği bayan. Tıpkı avcının hep tetikte oluşu, gece bekçisinin uykusuzluğa dayanıklılığı, celladın pek yürekliliği gibi.

KADIN : Az önce geldiğini söylediğiniz bay neden oturmadı dersiniz?

GARSON : Öyle sanıyorum ki biraz heyecanlıydı. Beklemekten sıkılan bir hali vardı.

KADIN : Sahi mi? Heyecanlıydı demek. Beklemekten de sıkılıyordu. Bakın, bu iyi.

GARSON : İyi mi? Bir şey anlayamadım.

KADIN : Bilerek ya da bilmeden bütün yaptıklarımız, elbette biz kadınların demek istiyorum...

GARSON : Evet?

KADIN : Bir kadını bekleyen bir erkeğin, heyecanını, beklemekten sıkılmasını sağlamak için değil mi?

GARSON : Teşekkür ederim, bayan. Kadın türünün sırlarını çekinmeden veriyorsunuz bana. Ama ben de sizde uyandıracığım güven duygusuyla bunun altında kalmayacağım.

KADIN : Bay garson, kadın türünün sırlarını bırakın, size kendi sırrımı versem...

GARSON : Yedi kat bohçalara sarar, naftalin kokulu servi sandıklara kaldırırım... ya da rafa koyarım. Kimsecikler duymaz.

KADIN : Ah siz...

GARSON : Söyleyin bana, söyleyin, ne olursunuz susmayın böyle.

KADIN : Çok hoşsunuz!

GARSON : Hoşsam, artık sizin için! Sadece sizin için!

KADIN : Bu, erkeklerin beğendikleri kadınlara söyledikleri sözlerden biri mi?

GARSON : Evet bayan.

KADIN : O kadını beğenilen kadın yerine koyup alışkanlıkla söylenen sözlerden biri mi yoksa?

GARSON : Hayır bayan.

KADIN : *(İçini çekerek)* Üzülüyorum.

GARSON : Niçin?

KADIN : Niçin mi, bay garson? Hangisi olursa olsun, bu türlü sözleri dinlemeye benim artık hakkım yok da onun için.

GARSON : Ya! Sırrınız buymuş demek!

KADIN : Evet. Bundan sonra saklayamam sizden. Ben buraya demin size sözünü ettiğim o bayla tanışmak, anlaşmak... evlenmek için geldim.

GARSON : Desenize, bir altın kapının eşiğindesiniz.

KADIN : Evet, bir eşikteyim. Bir eşiğin önünde! Adımımı atsam mı dersiniz? Yoksa arkama bile bakmadan koşa koşa kaçsam mı?

GARSON : Nereye?

KADIN : Annemin evine! Dallarında hala salıncaklarım kurulu büyük ağaçların gölgelediği bahçemize! Boyaları şimdi biraz dökülmüş, saçları tutam tutam düşmüş olsa da, gene canlı, gene bana eskisi gibi gülümseyen bebeklerime!

GARSON : *(Koşarak ERKEK'in yanına doğru gider. KADIN bu sırada çantasından yelpazesini çıkarmış, yelpazelenmektedir.)* **Bayım! Uyumuş mu ne? Bayım!**

ERKEK : *(GARSON omzuna dokununca irkilerek)* **Ne var bay garson?**

GARSON : Kaçmak istiyor!

ERKEK : Nereye?

GARSON : Annesinin evine.

ERKEK : Yıllarca sonra yapacağı işi şimdi mi yapmak istiyor!

GARSON : Evet, evet, haklısınız, çok haklı. *(Koşarak KADIN'ın yanına gelir.)* Durun acele etmeyin bayan! Her zaman kaçabilirsiniz, kaçmak kolay.

KADIN : Kaçmanın güç olacağı bir anın gelmesinden korkuyorum bay garson.

GARSON : Ama düşünün! Buraya kadar gelmişsiniz. Niçin? Bir denemek için! Denemeniz gerekiyor.

KADIN : Evet, denemem gerekiyor.

GARSON : Ah, ne kadar heyecanlısınız siz, ne kadar heyecanlı! Yüzünüz şimdi, giyinmemiş gelinlikler gibi ak! Şimdi eve sarhoş döndüğüm sabahlarda gördüğüm tanyerince pembe! *(Kendi kendine hızlı hızlı)* Ne söylemeliyim size, bir şeyler söylemeliyim! *(Bir susuş. Birden)* Hiç tanı mıyordum demiştiniz, değil mi?

- KADIN** : Tanımıyorum, diyebilirim.
- GARSON** : Uzaktan bir iki kez görmüştünüz, öyle mi?
- KADIN** : Eh işte, o kadar.
- GARSON** : Bir dost mu girmişti araya?
- KADIN** : Bunu söylememiştim. Nerden biliyorsunuz?
- GARSON** : Her zaman öyle olur.
- KADIN** : Doğru, her zaman öyle olur.
- GARSON** : Bir bilginiz var mı onun için?
- KADIN** : Evet iyi bir aileden. Ama şimdi o iyi ailesi de yok. Görgülü. İyi bir öğrenimi var, parası da yok değil. Rahatlık sağlayabilir, güvenlik. *(Çok kısa bir süre)* Siz neden soruyorsunuz bütün bunları bana?
- GARSON** : Rica ederim bayan, aklınıza bir şey gelmesin. Böyle bir konuyla karşılaştım mı dayanamam, yardım etmeden duramam. Bir ara kararsızlığın koyu gölgesi düştü yüzünüze, egemenliği altına aldı aklınızı da, pembeliğinizi de... Sorularıyla bazı şeyleri aydınlığa çıkarıp yıkamak istedim ben de o gölgeyi.
- KADIN** : Çok iyisiniz bay garson, konuşturarak yüreklendirdiniz beni.
- GARSON** : *(Bir susuş)* Biliyor musunuz?
- KADIN** : Neyi?
- GARSON** : Anılarınızın en canlısı, karanlık ve durgun sularda ışıklı sandallar gibi yüzen düğünlerdir. Hısımlarınızın düğünleri, arkadaşlarınızın düğünleri, tanıdıklarınızın düğünleri, tanımadıklarınızın düğünleri. Düğün önceleri, düğün geceleri, düğün sonraları... Çocukluğunuzda gelin sizi yanına çağırıp da saçınıza bir tutam tel taktığında, siz evlenmiş gibi olurdunuz. Daha sonraları genç kızken, evlenen bir tanıdığınıza mutluluk dilediğinizde gene evlenen sanki sizdiniz! Bütün yaşamınızın düğün düşleriyle ve iki düğün arası günlerle geçtiğini biliyorum. Çocukluğunuzdan bu yana günden güne güçlenerek, yaşamayı bir çatı altında boyunduruğa vuracağınız bir erkekle düşündüğünüzü biliyorum.
- KADIN** : Evet, kimse o, gönlüyle girecekti boyunduruğa... Başka?
- GARSON** : Çocukluğunuzda, arkadaş topluluğunuzdaki küçük erkek çocuklardan biriyle, sakın burkulmasın şimdi yüreğiniz, düşününüzde kendinizi evli gördüğünüzü biliyorum.
- KADIN** : *(Hüzünlü)* Ah, şimdi birden... *(Bir susuş)* Neyse; başka?
- GARSON** : Sevdiğiniz bütün arkadaşlarınızın evlendiğini, sevmediğiniz bütün arkadaşlarınızın evlendiğini... Hayır, hayır, hayır... gerçek bu olmasa da böyle düşündüğünüzü...

- KADIN** : Susun, susun! *(Bir susuş) Başka?*
- GARSON** : Annenizin, babanızın size karşı bütün davranışlarını bu yoldan yorumladığınızı...
- KADIN** : Evet.
- GARSON** : Mahallenizdeki kasabın davranışlarını, sabahları kapınızı çalan sütçünün davranışlarını...
- KADIN** : Onlar da öyle davranmasınlar!
- GARSON** : Bütün bunları biliyorum da size hiç yararı olmayacak bu kararsızlığı bırakmanızı, işi biraz da olurdan almanızı sağlamak istiyorum.
- KADIN** : Teşekkür ederim ama bu kadarla kalmamalı yardımınız!
- GARSON** : Ne isterseniz, bayan! Nasıl isterseniz!
- KADIN** : Kendimi burada çok yalnız duyuyorum. Tanımadığım, bilmediğim bir adama karşı yapa yalnız...
- GARSON** : Oysa, o kadar kalabalıksınız ki. *(Birden koşarak ERKEK'in yanına gider. KADIN gene yelpazelenir bu arada. GARSON, ERKEK'in omzuna dokunur.) Bayım! (ERKEK oralı olmaz.) Uyudu mu ne? Bayım!*
- ERKEK** : Ne o, bay garson?
- GARSON** : Yalnızım diyor ama, çok kalabalık gelmiş!
- ERKEK** : Ne diyorsunuz, bay Garson?
- GARSON** : Ne diyorsunuz, bayım? Gittiği gitmediği, çağrıldığı çağrılmadığı, duyduğu duymadığı bütün düğünleri, sevdiği bütün arkadaşlarını, sevmediği bütün arkadaşlarını, evlenenleri, evlenmeyenleri birlikte getirmiş!
- ERKEK** : Sahi mi?
- GARSON** : Mahallenin kasabını, evinin sütçüsünü...
- ERKEK** : Daha neler!
- GARSON** : Anasını, babasını! Amcasını, halasını, amcaoğullarını, halakızlarını, teyze torunlarını! Bu güne değin bütün davranışlarıyla hem de!
- ERKEK** : Of, çok korkunç! Ne yapacağım ben şimdi?
- GARSON** : *(ERKEK'in sırtını sıvazlayarak) Korkmayın siz bayım, bulacağım ben çaresini bu işin. (Koşarak KADIN'ın yanına döner.)*

- KADIN** : (*GARSON döner dönmez*) Bay garson, gerçi yeni tanıyoruz daha birbirimizi ama gösterdiğiniz yakınlığa güvenerek bir şey rica edeceğim sizden.
- GARSON** : Buyurun, bayan.
- KADIN** : Nasıl söylesem...
- GARSON** : Nasıl isterseniz... sıkmayın kendinizi...
- KADIN** : Beni yüceltin, bay garson! (*Çok kısa bir süre*) Tanımadığım, bilmediğim... o kaba adama karşı beni yüceltin.
- GARSON** : Nasıl, bayan?
- KADIN** : Değerimi bütün ağırlığıyla ortaya koyun. Yapar mısınız bunu benim için?
- GARSON** : Ne diyeyim, bayan? Söylerim ne isterseniz...
- KADIN** : Beni güzel buluyor musunuz?
- GARSON** : Sizi?
- KADIN** : Evet. Saçlarımı beğendinizse saçlarımı, gözlerimi beğendinizse gözlerimi, tenimi beğendinizse tenimi övün.
- GARSON** : Sizi böylece övmeye kalksam, burada akşamı ederiz diye korkarım. Hem sonra... başka bir şey geliyor aklıma. Güzelliğinizi bu kadar belirtirsem korkmaz mı o? Ya da kıskanmaz mı?
- KADIN** : Düşünmeyin bunu. Benim istediğim şeyleri sağlamış olursunuz o zaman.
- GARSON** : Sizin istediğiniz şeyler...
- KADIN** : (*Kıkırdayarak güler.*) Korksun ve kıskansın! Bay garson, akıllıca bir davranış değil midir bir başkasının rahatlığını kemirerek rahatlık sağlamak?
- GARSON** : Ama bayan...
- KADIN** : Hayır, hayır, hayır! Ben rahatlıkla donatılmazsam ona nasıl rahatlık sağlayabilirim demek istedim.
- GARSON** : (*Kendi kendine*) Ah, çok korkunç! Çok da akıllı! (*Birden koşarak ERKEK'in yanına gider.*) Bayım!... Bayım!... Öldü mü ne? Bayım!
- ERKEK** : Ne var gene, bay garson!
- GARSON** : Çok korkunç, çok da akıllı.
- ERKEK** : Kim?
- GARSON** : Kim olacak bayım, o.

- ERKEK** : Ne yapacağım ben şimdi? Ne yapmam gerekiyor, onu söyleyin?
- GARSON** : Bilmiyorum ama, barış yolunda kara kara bulutlar kümeleniyor gibi geldi bana. Çeliğe karşı diş tırnakla çıkmalı, yağmura karşı kasırga olmalısınız.
- ERKEK** : Çeliğe karşı diş tırnak, yağmura karşı kasırga... Pek de bir şey anlamadım.
- GARSON** : Anlasanız da anlamasanız da bir çare bulmalısınız, böyle oturup... ne oturması, ölüp kalacak yerde bir çare bulmalısınız.
- ERKEK** : Ben mi? Çare bulacak olan siz değil miydiniz?
- GARSON** : Ha, evet, evet. Durun siz gene.
(Koşarak KADIN'ın yanına gelir.)
- KADIN** : (GARSON gelir gelmez) Söz, değil mi, Bay garson?
- GARSON** : Söz, bayan.
- KADIN** : Neye?
- GARSON** : Neye isterseniz bayan.
- KADIN** : Beni böyle yalnızlığım ile baş başa bırakmayıp, yücelteceksiniz onun gözünde?
- GARSON** : Elbette, elbette.
- KADIN** : Beni bir evle birlikte düşündürtmenizi istiyorum ona, tepeden tırnağa dayalı döşeli bir evle! Lavanta çiçeği kokan çarşafli yataklarıyla, okunup uyuklanan, uyuklanıp okunan koltukları, masaları, iskemleleri, halıları, perdeleriyle bir ev! Tencereleri, tavaları, bulaşık makineleri, çamaşır makineleri, kap kacağı ile bir ev! Bütün bu eşyayı düzenlesem de düzenlemesem de, kullansam da kullanmasam da onların ruhu olduğumu söyleyin. Evinin bütün eşyasının ruhu olduğumu söyleyin ona.
- GARSON** : Söylerim, bayan.
- KADIN** : Çocuklardan da söz edin! Sarışın esmer, zayıf şişman, akıllı ahmak, çalışkan tembel, kız erkek, sürüyle çocuktan. Doğmuş, doğacak çocuklarının ruhu olduğumu söyleyin ona.
- GARSON** : Evet bayan.
- KADIN** : Torunlarımızdan, torunlarımızın torunlarından... Neredeyse çocuk sayılacak bir anne, herkesi şaşırtacak kadar genç bir büyükanne olacağımı... söyleyin ona. Çocuklarımızın büyümesini beklerken... (Birden durur. Havası değişmiştir. Sinirlenmiştir artık. Ayağının birini hafifçe yere vurur.) Bay garson?
- GARSON** : Buyurun, bayan?

KADIN : Beklemek dedim de aklıma geldi. Nerede kaldı bu adam?

GARSON : Şimdi neredeyse gelir, bayan.

KADIN : Ama olur mu bir genç kıızı daha şimdiden böyle sokak ortasında bekletmek?

GARSON : Haklısınız bayan, ama gelir şimdi neredeyse.

KADIN : Daha ilk gününde böyle bekleten, sonraları ne yapmaz! Pis yağmurlu kış geceleri yemek mutfakta soğuyup ısınırken bekletilen kadını şimdi. Gece yaraları kocası iş konuşmasına gitmiş, yatağında uyuyup uyuyup uyanarak bekletilen kadını şimdi. Terzide birlikte model seçmeyi kararlaştırıp da elin günün gözü önünde saatler saati bekletilen kadını şimdi. Görüyorum geleceğimi. Bay garson, benim bu işe dayanabileceğimi sanıyor musunuz?

GARSON : Rica ederim bayan, sabredin şimdi gelir.

KADIN : Yüreğim vurmaya başladı, kanı çekildi yüzümün.

GARSON : Rica ederim bayan, rica ederim.

KADIN : Fenalık gelecek, dişlerim kenetlenecek, katıla katıla ağlayacağım diye korkuyorum.

GARSON : Yapmayın! Ne koklatsam size?

KADIN : Ne koklatırsanız koklatın açılamm diye korkuyorum.

GARSON : Lokman ruhu mu, nane ruhu mu, tuz ruhu mu?

KADIN : Yüzüm nasıl, gözüm kaşım, gözlerimin altı?

GARSON : İyi desem yalan söylemiş olurum. Soldunuz sarardınız.

KADIN : Bay garson, yardım edin!

GARSON : Şimdi, şimdi (*Koşar, sürahinin yanında duran küçük bir şişeyi alır. koklatır.*) Koklayın! İyice koklayın! (*koklar.*) Nasılsınız?

KADIN : Ağlasam açılacağımı sanıyorum.

GARSON : Ağlamayın aman!

KADIN : Neden ağlamayayım, bay garson?

GARSON : Kadın ağlamasına dayanmam. Bir damla gözyaşı görsem günlerce yemeden içmeden kesilir, kendimi toplayamam.

KADIN : (*Kesik hıçkırıklarla ağlamaya başlar. Burun çekerek komik ağlama*) Ağlayacağım, ağlayacağım işte. Karışamazsınız buna da. Bu özgürlüğümü de elimden alamazsınız. Bu kadın özgürlüğümü... bu... bu...bu...

GARSON : Susun, ne olursunuz susun.

KADIN : (Ağlarken) Susmayacağım.

(GARSON, ERKEK'in yanına gider.)

GARSON : Bayım! Bayım!

ERKEK : Ne o?

GARSON : Ağlıyor. Beklettiniz diye katıla katıla, böğüre böğüre ağlıyor.

ERKEK : Bırak ağlasın!

GARSON : Ama ben çekiyorum, siz yoksunuz ortada. (Koşarak KADIN'ın yanına gelir.) Nasılsınız şimdi?

(kadının yanına gelir)

KADIN : (Ağlaması hafiflemiştir.) Ne daha iyi, ne daha kötü. Öyle bildiğiniz gibi.

GARSON : (Kolundan tutarak yardım eder.) Gelin oturun şuraya. Yorgun düştünüz, dinlenmeniz gerek. (Sahnenin öbür ucuna doğru sürükler. ERKEK'in oturduğu yerin karşısına, ayaklarını sahneden aşağıya sallar biçimde oturtur. KADIN hafif hafif ağlamaktadır.) Ha, şöyle oturun! (Çok kısa bir süre. süzmektedir KADIN'ı.) Nasılsınız şimdi?

KADIN : (Burnunu çekerek) Daha... daha... daha... iyiceyim. (Bir susuş) İyiceyim şimdi.

GARSON : (Sahnenin ortasına gelir. Bir şey anımsamak ister gibidir.) Ha, evet şemsiyeniz! Şemsiyenizi! Şemsiyenizi unuttum. (KADIN'ın masanın üstünde duran şemsiyesini alır) Alın bunu! (seyircilere) Görüyorsunuz işte, oturuyorlar. Bayan ağlıyor, Bay da uyuyor.(güler) Bay, Bayan ağladığı için uyuyor! Bayan da Bay uyuduğu için ağlıyor! Bütün ömürleri boyunca oynayacakları oyunun küçük bir denemesini yapıyorlar şimdi. Bayan, günlerden uzun geceler, gecelerden uzun günler boyunca Bay'ı uyutmamak için ağlayacak! Bay da ne yapsın, onun ağlamasını duymamak için hiç uyanmamacasına uyuyacak! Ağlamakla uyumanın amansız savaşı! Büyük, küçük, hızlı, yavaş, kalın, ince, her notadan horultularla... vızıltıların, hıçkırıkların, böğürmelerin amansız savaşı! Nasıl da bütün silahlarını birden savaş alanına sokuverdiler! Silah, silah, silah, silah! Kağnılar, at arabaları, trenler, kamyonlar, uçaklar, silah taşıyor. Göz gözü görmez oldu silahtan. Saldıracaklar, korunacaklar; korunacaklar ve saldıracaklar. Kim kazanacak dersiniz? (İkisine de ayrı ayrı bakar.) Ben onlara başarılar dilemek istiyorum. (Çok kısa bir süre) Hayır! Başarısızlıklar! (Hızlı adımlarla KADIN'ın yanına gider. Omuzuna dokunarak.) Başarısızlıklar bayan! (KADIN başını çevirerek bir kere yavaşça hıçkırır. Sonra, gene hızlı adımlarla ERKEK'in yanına gider, omuzuna dokunarak) Başarısızlıklar, bayım! (ERKEK başını

çevirerek ters ters bakar. Sahnenin ortasına gelerek, seyircilere kıs kıs güler.) Size bir şey daha söyleyeyim mi? Durmadan onlarla uğraştığımız için nerdeyse mutluluktan geberecekler! (Bir susuş) Ama sadece onlar mı var? Ben yok muyum? Ben... düpedüz ben... şu gördüğünüz ben yaşamıyor muyum bu güzel yaz sabahında? Benim de bir özlemim yok mu? (Çok kısa bir süre) Ben şimdi ne istiyorum biliyor musunuz? (Bir susuş) Ağız mızıkası dinlemek! (Bir susuş) Evet, niye şaşırdınız öyle? Ağız mızıkası dinlemek istiyorum. Kapkara saçlı, kapkara gözlü, ağzı yüzü kirli, dişleri ak bir çocuğun çaldığı ağız mızıkasını dinlemek istiyorum. Çalsın ve göz gördüğünce uzun duvarların dibinden toz toprak yollarda yürüyüp gitsin! (Bir susuş, içten) Çok istiyorum. (Bir susuş) Size bir şey daha söyleyeyim mi? (Utana sıkıla) Ben bir vakitler bir kızı sevmiştim. Söylediğim gibi bir yolda yürüyorduk. Gene söylediğim gibi bir çocuk bizim önümüzden yürüyerek ağız mızıkası... çalmamıştı. O gün de çok istemiştim. Şimdi de öyle bir çocuk yok burada. (Neredeyse ağlamaklı) Ağız mızıkası çalan bir çocuk yok burada! Ama ben çok istiyorum. (Çok kısa bir süre) Ne yapmalı? (Kendi kendine, yavaşça) Ne yapmalı? (Birden karar verir. Sahnenin sağına, soluna, arkasına giderek bağırır.) Hey, kimse yok mu orada? (Bir susuş) Perdeci! (Bir susuş) Makinist! Aksesuarci! Işıkcı! İçinizde ağız mızıkası çalacak biri yok mu? (Bağırarak) Perdeci, makinist, aksesuarci, ışıkçı, suflör, makyajcı, dekoratör, rejisör, bu oyunun yazarı! Ağız mızıkası çalacak biri yok mu orada? Biriniz çalamaz mısınız? (Bir susuş) Çok istiyorum. (Bir sessizlik) Acemice de olsa... nasıl olursa olsun!

(Bir sessizlik. Bir ağız mızıkası duyulur. Duyulur duyulmaz KADIN'da da, ERKEK'te de bir kıpırdanma görülür. Çok kısa bir süre için kulak verip dinlerler. Sonra ikisi de aynı anda ayağa kalkarak sahnenin gerisine doğru küçük, uyumlu adımlarla yürürler. ERKEK, sahnenin bir ucundaki iskemleye oturur. KADIN da öbür yandaki iskemleye. Ağız mızıkasının büyüüne tutulmuşlardır sanki, donmuş kalmışlardır. Bu arada GARSON, sahnenin tam ortasında, gerisindedir. O da hareketsiz dinler ağız mızıkasını. Mızıkanın sesi kesilince GARSON'da kımıldanma başlar. KADIN'la ERKEK o donmuş kalmış durumlarını bozmazlar. Sonra GARSON sahnenin önüne gelir.)

GARSON : (Seyircilere) İşte ikisi şimdi karşı karşıya! Kozlarını paylaşsınlar, bakalım. Bu değil miydi istedikleri? Karşı karşıya kalmak ve savaşmak! Savaşsınlar bakalım. (Güler.) Kim kazanacak mı diyorsunuz? Bana mı soruyorsunuz? Bilmiyorum. Sahi bilmiyorum. (güler) Bilsem de söylemem. (Kulağını seyircilere doğru uzatır.) Ne diyorsunuz efendim? Duymadım. Efendim? (kısa süre) Haa! Yardım mı etmeliyim? Ben mi? Hayır! Yardım etmeyeceğim. Neden mi? Şimdi onlara en büyük yardım, yardım etmemektir. Yardım edersem kendilerine güvenme gereğini duymazlar. Bana arkalanırlar da çabalarını ortaya koymazlar. Sonra... bir şey daha söyleyeyim mi? Onlara şimdi kimse yardım edemez! Ne yapacaklarsa kendileri yapacaklar. Nerede

görölmüştür sağdıç kadının yatak odasına girdiği? Nasıl? *(Gölerek)* Doğru, güç bir durum! Başınıza gelsin demem. Ben şimdi şuraya çökeceğim. Duvarın dibine! Gölgeye! Kafam dinç! Ooh! Sultan da ben, padişah da! *(Kulağını seyircilere doğru uzatarak)* Nasıl? Ne mi yapacağım duvarın dibine oturup da? *(Bir susuş. Güler.)* Bitleneceğim. Neden şaşırdınız gene öyle? Evet, bitleneceğim. İlk yaz ya da güz aylarında güneşte, yazın da gölgede bitlenmeye bayılırım. Hem bitlenmek deyip geçmeyin... Bitlenmeyi küçümsemeyin... Eski çağların bilge kişileri, yuvarlağın, sıfırın, durun bakayım biliyordum... neyse, daha nelerin bulunuşuna, bir duvar dibinde bitlenirken yardım ettiler. Düşüncenin tarihiyle bitlenmenin tarihi çokluk karışır birbirine. *(Bir susuş)* Neyse, gideyim. Vaktimiz gelmiş de geçmiş bile. Şimdi on dakika perde arası. Perdecı! Perdecı! Perde! Şimdi biz, içerde sizi konuşacağız. Siz de isterseniz, konuşun bizi.

Birinci Perde Sonu

2. PERDE

(Gene o dekor. KADIN'la ERKEK perde kapandığı andaki durumlarındadır. Kısa bir süre de bu durumlarını bozmazlar.)

ERKEK : (*Yavaş yavaş o donmuş kalmış halinden sıyrılarak KADIN'a bakar.*) **Ne görüyorum orada? (sevinerek) Bir bayan!**

KADIN : *(Aynı şeyi yapar.)* **Ne görüyorum orada?... Bir bay!**

ERKEK : **Elinde mavi bir şemsiye var.**

KADIN : **Bir demet çiçek tutuyor elinde.**

ERKEK : **O! bahse girerim o!**

KADIN : **Ondan başkası olamaz!**

ERKEK : **Seslensem mi? Yoksa aldırmasam mı?... Bayan! Özür dilerim, bayan size bir şey sormak istiyorum... Siz misiniz?**

KADIN : **Evet, benim.**

ERKEK : *(O olmasaydı demiştir içinden.)* **Yaa! Sizsiniz demek.**

KADIN : **Ya siz? Siz de ... siz misiniz?**

ERKEK : **Evet, benim.**

KADIN : **Siz olduğunuza sevindim.**

ERKEK : **Teşekkür ederim. Ben de. (çekingen) Sizi buraya...**

KADIN : **Sizi buraya kim gönderdiyse o...**

ERKEK : **Bay Arabulan.**

KADIN : **Evet, evet, Bay Arabulan.**

ERKEK : **Ne saygıdeğer bir kişidir o.**

KADIN : **Ağırbaşlı, uzak görüşlü, üstün yarradılışlı.**

ERKEK : **Zengin ve kibar.**

KADIN : **Kibar ve zengin.**

ERKEK : **Selam ve saygı size Bay Arabulan.**

KADIN : **Saygı ve selam size Bay Arabulan.**

ERKEK : *(sessizlik)* **Beni o kadar iyi anlatmış olmalı ki size, tanımakta güçlük çekmediniz.**

KADIN : **Evet, evet. Çok iyi anlattı.**

ERKEK : *(sıkılarak)* **Yaaa! Sorabilir miyim nasıl anlattı?**

- KADIN** : *(zıt özellikler)* Şey... boyunuzun upuzun, saçlarınızın sapsarı olduğunu söyledi. Bir de teninizin mosmor olduğunu. Hemen tanıdım ben de.
- ERKEK** : *(Kendi kendine)* Tenim mosmormuş! Halt etmiş Bay Arabulan!
- KADIN** : Ne dediniz?
- ERKEK** : Hiç! Hiçbir şey! İyi anlatmış doğrusu dedim. Kolay iş değildir bir insanı anlatmak...
- KADIN** : Ya beni nasıl anlattı size, sorabilir miyim?
- ERKEK** : *(zıt özellikler)* Nasıl mı? Boyunuzun kısacık, saçlarınızın kapkara olduğunu söyledi. Bir de teninizin mosmor olduğunu. Gördünüz, ben de tanımakta güçlük çekmedim.
- KADIN** : Tenim mosmormuş! Halt etmiş Bay Arabulan!
- ERKEK** : Ne dediniz? Ne dediniz?
- KADIN** : Hiç... Sapsarı saçları çok severim ben, dedim. Saçlarınızın sapsarı olduğu ne iyi!
- ERKEK** : Teşekkür ederim. Ben de kapkara saçları çok severim. Saçlarınızın kapkara olduğu ne iyi.
- KADIN** : Teşekkür ederim.
- ERKEK** : Bir şey, bir şey daha sormak istiyorum size?
- KADIN** : Sorun.
- ERKEK** : Bugün, buraya gelirken ne giyeceğimi söyledi mi?
- KADIN** : Evet, üstünüzde spor bir pantolon, spor bir gömlek olacağını söyledi.
- ERKEK** : *(Utangaç, güler)* Şey... şey... biliyor musunuz, bugün ben evden spor bir pantolon, spor bir gömlekle çıktım. Sonra... sonra eve dönerek kılığımı değiştirdim. İstedim ki... kılığım da saygılarımı sunayım size.
- KADIN** : *(güerekli)* İnceliğiniz çağımızın ya gerisinde kalıyor, ya da ötesine geçiyor.
- ERKEK** : Teşekkür ederim, teşekkür ederim ama, niye güldünüz?
- KADIN** : *(güler)* Bugün, buraya gelirken benim ne giyeceğimi söyledi mi?
- ERKEK** : Evet. Bol bir etek, kolsuz bir bluz olacak üstünde, dedi.
- KADIN** : Sokağa çıktığımda ben de işte o kılıktaydım. Biraz yürüdüm, sonra birden dönerek değiştirdim. İstedim ki...
- ERKEK** : Ne istediniz bayan?

- KADIN** : Kılığımla da sevgilerimi sunayım size.
- ERKEK** : Ah, çok hoş, çok hoş! Tıpkı benim gibi yapmışsınız.
- KADIN** : Evet. Bilmeden öyle yapmışım.
- ERKEK** : Ya buluşma yeri olarak burasını seçmesine ne demeli?Şu kocaman kent kazan ben kepçe, günler günü gezdim dolaştım,anamdan emdiğim süt burnumdan geldi ama, öyle bir yer buldum ki size dedi...
- KADIN** : Evet?
- ERKEK** : Rahatça konuşabilir, anlaşabilir, sövüşebilir, dövüşebilirsiniz, dedi.
- KADIN** : (*hayal kırıklığına uğramış*) Bana öyle demedi.
- ERKEK** : Ne dedi size?
- KADIN** : Dövüşebilir, sövüşebilir, konuşabilir, anlaşabilirsiniz, dedi.
- ERKEK** : Neden böyle ikimize ayrı ayrı, değişik konuşmuş? Bizim akıl erdiremeyeceğimiz yüce bir amacı mı vardı acaba?
- KADIN** : (*meraklı*) Başka? Başka ne dedi?
- ERKEK** : O kadar heyecanlıydım ki, hatırlamıyorum şimdi... Ne aksilik!
- KADIN** : Heyecanlı mıydınız? Niçin?
- ERKEK** : Ben biraz çabuk heyecanlanırım da... Kusuruma bakmazsınız, değil mi?
- KADIN** : Hayır, hayır, heyecanlı erkekleri severim. Heyecanlı romanları da severim. Heyecanlı filmleri, heyecanlı oyunları, heyecanlı maçları, heyecanlı yolculukları, heyecanlı geceleri... Oh, rica ederim, yanlış anlamadınız ya demek istediğimi?
- ERKEK** : (*güler.*) Heyecanlı geceleri... Anladım! Ben de severim.
- KADIN** : (*güler.*) Yok musunuz siz! (*aceleci*) Başka ne dedi?
- ERKEK** : Haaa, evet bayan, hatırladım şimdi. Bir de şey dedi, Bay Arabulan. Şey...
- KADIN** : Ne?
- ERKEK** : Dedi ki... bir kapıdan içeriye birlikte iki kişi... Bir kapıdan birlikte içeriye iki kişi...
- KADIN** : (*sevinçle*) Bir kapıdan içeriye iki kişi mi? Ne güzel! Siz de güzel bulmuyor musunuz? Bu benzetiş güzel bulmadınız mı?
- ERKEK** : Ben de güzel buldum. Sonra... bir daha çıkmamak üzere girdiğinize göre bu kapıdan...

KADIN : *(sevinçle)* Burası daha güzel! Burasını daha güzel bulmuyor musunuz? *(güler.)* Bird aha çıkmamak üzere girilen bu kapıdan...

ERKEK : Bakın, burasını o kadar...

KADIN : *(Keserek)* Nasıl? Yoksa beğenmediniz mi?

ERKEK : Beğendim! Beğendim!... İçerisini iyice ölçüp biçmek, tıpkı bir yapı kalfasının yapı alanını ölçüp biçtiği gibi ölçüp biçmek gerek, dedi.

KADIN : *(biraz yadırgamıştır.)* Bu son benzetiş de o mu yaptı?

ERKEK : Anlamadım, hangisini?

KADIN : Yapı kalfasını?

ERKEK : Hayır, bunu ben buldum bayan.

KADIN : Yaa! Siz buldunuz demek.

ERKEK : Neden şaştınız bayan? Benim okulda matematiğim kadar eebiyatım, edebiyatım kadar beden eğitimim, beden eğitimim kadar biyolojim, biyolojim kadar fiziğim, fiziğim kadar mimiğim, mimiğim kadar müziğim... güçlüydü. Bay Garson anlatmadı mı bunları size?

KADIN : Evet ama, bir genç kızla duygusal bir konuda konuşurken uygun mudur yapı kalfası benzetişini kullanmak?

ERKEK : Neden uygun olmasın bayan?

KADIN : Ruhu besleyecek seçkin sözcükler dururken böyle bir iş deyimini?

ERKEK : *(seslenir)* Bay Garson! Bay Garson!

GARSON : Buyrun bayım? Emriniz bayım?

ERKEK : Sıkıştırmaya başladı beni!

GARSON : Sizi mi? Şimdiden mi?

ERKEK : Evet. Ne yapmalı?

GARSON : Desenize çok zorlu çıktı.

ERKEK : Evet.

GARSON : Hiç şaşmam. Kadınbilim ayrı bilimdir bayım.

ERKEK : *(Keserek)* Kadınbilim mi? Neymiş o? Göstermediler bize okulda?

GARSON : Bize de göstermediler ama, çok önemlidir, bayım. Boğazınıza dizmeden iki lokma yemek yemenin, kemiklerinizi dinlendirerek aralıksız sekiz saat uyumanın, bir kahvede caddeden geçenlere bakarak bir bardak çay içmenin altın anahtarıdır.

ERKEK : Nerden öğrendiniz siz?

- GARSON** : Oradan buradan... Ben kendi kendimi yetiştirdim.
- ERKEK** : Bakın şu işe, okullara niye koymamişlar sanki?
- GARSON** : Haklısınız, konmalı. Sınavıysa amansız olmalı. Öyle olsaydı, siz de bilirdiniz armut ağacının kestane, ceviz ağacının elma vereceğini.
- ERKEK** : *(fısıltı)* Konuya girsem mi artık?
- GARSON** : Hiç durmayın, hemen girin.
- ERKEK** : Kesin konuşayım değil mi? Yukarıdan atayım mı?
- GARSON** : Kış sonu ayazları gibi sert esin, bayım! Cıvataları gevşemiş bir doğanın yağmurları gibi yağın şakır şakır!
- ERKEK** : Evet, öyle yapacağım... Öyle yapacağım. Bayan, ben bir işadımıym! Bence herkes de bir işadamı olmalıdır. Çünkü herşey bir iştir. *(GARSON'a)* Giriş nasıl?
- GARSON** : Aristoteles'in söylevlerinde bile yoktur böylesi.
- ERKEK** : Aristoteles mi? O da kim?
- GARSON** : İsa'dan önce yaşamış bir Yunan filozofu.
- ERKEK** : Yaşamıyor mu şimdi? Ölmüş mü?
- GARSON** : Ölmüş bayım.
- ERKEK** : Desene kimse değil.
- GARSON** : Evet, kimse değil bayım.
- ERKEK** : Bayan...
- KADIN** : Sizi dinliyorum...
- ERKEK** : Bütün çabalar bir yarar adına gösterildiğine göre... Evet, Bay Garson?
- GARSON** : *(Fısıldar)* Herşey bir iştir.
- ERKEK** : *(Yüksek sesle)* Her şey bir iştir. Üretim işi, tüketim işi, değişim işi, ulaştırma işi, yapı işi... *(GARSON'a yardım etmesi için bakar)*
- GARSON** : Kazı işi, temel işi, duvar işi, sıva işi, çatı işi, kapı işi...
- ERKEK** : Gibi bir iştir uyumak uyanmak, yemek içmek, gezip tozmak da.
- GARSON** : Açıldı! Gerçekten açıldı!
- KADIN** : Ya düş kurmak?
- ERKEK** : Düş kurmak da iştir... Düş kurmayı sevmem. Düş kuranları sevmem.

- KADIN** : Gerçek mi bu söylediğiniz?
- ERKEK** : Evet. Gerçek. *(Bir susuş)* Bayan, evlenmek de bir iştir. İş ilkesi nadir bilir misiniz? Piyasayı bilir misiniz?
- KADIN** : *(Şaşkın)* Hayır.
- ERKEK** : Söyleyeyim mi? *(GARSON'a)* Siz de dinleyin Bay Garson!
- GARSON** : Dinliyorum, bayım.
- ERKEK** : Sonradan düşüneneğine önceden düşünmek. Sonradan üzüleceğine önceden üzülmek, sonradan kavga edeceğine önceden kavga etmek. Bir tek sözle pazarlık. Pazarlığın ilkesidir bunlar. Pazarlığa saygı duyduğum kadar hiçbir şeye saygı duymam. Bilir misiniz ki benim pazarlığa duyduğum özel saygıyı şu yeryüzünde yaşayan herkes duysaydı, bu saygının gereklerini yerine getirseydi anlaşmazlıklar, kavgalar, mahkemeler olmazdı.
- GARSON** : Yaşayın, bayım!
- KADIN** : Ya duygular? Duygular için ne diyeceksiniz?
- GARSON** : Evet, bayan...Ya duygular?
- ERKEK** : Duygular da... pazarlık terazisinin dirhemleri. *(Bir susuş)* Size şunu sorayım: Konuşmak ne demektir? Hani bir siz, bir ben, sonra gene bir siz, bir ben, birbirimize bir şeyler söyler dururuz ya... konuşmak işte... ne demektir? Pazarlıktan başka bir şey mi?
- KADIN** : Ya aşk ne demek?
- GARSON** : Ah bayan, çocukluğunuzdan bu yana göğsünüzde büyütüp koruduğunuz güvercini saldınız şimdi havalara.
- ERKEK** : Dirhemlerden biri!
- KADIN** : Siz bana bilmediğim başka dünyalardan gelmiş biri gibi görünüyorsunuz bayım.
- ERKEK** : Evet öyleyim. *(Övgü anlamına almıştır.)*
- GARSON** : Yeni çağların dünyasından geliyor bayım! Yeni çağların göklerinden! Baş döndürücü bir hızla, uçarak! Gelip konuyor kocaman bir kuş gibi havaalanımıza. Bizim kahvenin, *(KADIN'a)* sizin de evinizin kapısını çalıyor. Bizim kahvede sizin evinizin kapısını çalıyor. Bir çay içer misiniz, bayım? Ya siz, bayan?
- ERKEK** : Evet evet , iyi ki anımsattı Bay Garson, çay içer misiniz?
- KADIN** : Çay? Teşekkür ederim. İçerim.
- ERKEK** : Bay garson, iki çay bize.

GARSON : Emredersiniz bayım, şimdi. Kahvemizin bugüne değin en güzel demlenen çayı gelecek size, şimdi. (*Hızla çıkar.*)

ERKEK : (*sessizlik*) Bayan, açık konuşalım ister misiniz? Açık,kesin,kısa.

KADIN : Evet. Benim de istediğim bu. Ama ben bir şey daha ekleyeyim mi sizin açığınıza,kesininize,kısanıza.

ERKEK : Elbette,bayan.

KADIN : Doğruluk, nasıl bir sonuç hazırlayacaksa hazırlasın... ama söyleyeceklerimiz doğru olsun.

ERKEK : Katılıyorum. Gönülden katılıyorum.

KADIN : Birbirimizden isteyeceğimiz şeyleri söyleyelim. Vereceğimiz, veremeyeceğimiz şeyleri.

ERKEK : Evet, evet. Çok iyi. Katılıyorum.

KADIN : Buyrun.

ERKEK : Rica ederim, siz buyrun.

KADIN : Ama sonra ne arsız kız dersiniz bana. Ne çok isteyen, ne az veren!

ERKEK : Rica ederim bayan, rica ederim. Der miyim ben öyle şeyler!

KADIN : Demeseniz bile düşünürsünüz ya.

ERKEK : Düşünür müyüm ben öyle şeyler!

KADIN : Hayır,rica ederim, rica ederim, siz başlayın önce.

ERKEK : Peki, başlayayım isterseniz... Ben başlayayım isterseniz... (*sessizlik.terini siler.*) Çok zor! Ama çok zor!

KADIN : Şimdiden zorlukları bana yüklemeye kalkışmayacaksınız ya.

ERKEK : Elbette, elbette kalkışmayacağım ama...

KADIN : Öyleyse?

ERKEK : Peki bayan söyleyeyim (*sessizlik..*) Siz başlasanız , olmaz mı?

KADIN : Bakın böyle yaparsanız... Daha işin başında bütün yükü bana yüklemeye kalkarsanız... Tembelliğin tahtına siz oturursanız...

ERKEK : Ama ben bir şey demiyorum ki, sadece söze siz başlasanız diyorum... Konuya siz girseniz diyorum...

KADIN : Daha ilk karşılaşmada sözünüzü geçirmek için bu kadar direnirseniz...

ERKEK : Ama bayan, bu kadar önemli mi benim istediğim? Görüyorsunuz, terliyorum, terlemeseydim ...

KADIN : Böyle benlik davası güderseniz...

ERKEK : Nasıl gelecek sözünüzün sonu, merak ediyorum.

KADIN : (*çocuk gibi küskün*) Ben gidiyorum. (Çıkmaya davranır)

ERKEK : Şey... Sahiden gidiyor musunuz?

KADIN : Evet... sahiden... (Çıkmak üzereyken)

ERKEK : Durun, durun, durun, durum, bayan!

KADIN : Evet, bayım? Söyleyeceğiniz bir şey mi var?

ERKEK : Evet, var. Söyleyeceğim. Terlesem de terlemesem de...

KADIN : Dinliyorum.

ERKEK : Sizden isteyeceğim şeylerin birincisi, doğruluk ilkesine göre, açıkça...

KADIN : Dinliyorum.

ERKEK : Benim için bir kadın nadir biliyor musunuz?

KADIN : Bilmek istiyorum.

ERKEK : Benim için bir kadın... benim için bir kadın, evimin eşyamın... çoluğumun çocuğumun... şuyumun buyumun...

KADIN : Susmayın, yoruyorsunuz beni.

ERKEK : Odumun ocağımın... adımın sanımın...

KADIN : Evet? Söyleyin...

ERKEK : Bakanı ve koruyanıdır.

KADIN : Nasıl? Anlamadım.

ERKEK : Bakın bayan... sırasıyla başlayalım isterseniz.

KADIN : Evet, evet, sırasıyla...

ERKEK : Evimin eşyamın dedim, değil mi? Ev eşya dediğiniz, yumuşak bir el, bir kadın eli dolaşmazsa üstünde, değerini yitirmeden surer gider mi sanırsınız? Onun eskisini püsküsünü, tozunu toprağını görecektir gene bir kadın gözü değil mi? Her şeyim var bayan...

KADIN : Çok mu o kadar?

ERKEK : Çok ya bayan, yaşımın başımın gereği. Çorba takımlarım, tatlı takımlarım, tuzlu takımlarım, yatak odası, yemek odası, oturma odası takımlarım, hamam takımlarım... Ama hepsi uçup gidiyor elden, bakımsızlık yiyor onları, ilgisizlik yiyor onları.

- KADIN** : (güler.) Yok mu sizing uşağınız, ahçınız, bahçivanınız... oda hizmetçiniz?
- ERKEK** : Olmaz olur mu? O kadar değilse de var bir iki adamım.
- KADIN** : Öyleyse?
- ERKEK** : Ama aylıklı adam bütün bunlara candan bakar mı sanırsınız? Birimi iki, ikimi üç, üçümü dört, dördümü beş eder mi sanırsınız? Size üzüleceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Dahası geçen gün dört cobra kasesinin, iki yatak çarşafının, bir yastık kılıfının, bir sürahinin, bir tuzluğun, bir hardallığın, bir kürdanlığın, on bir kürdanın, üç saksının, iki askının yerinde yeller estiğini gördüm.Şimdi hiçbirini yok onların. Ne dersiniz bu işe?
- KADIN** : (güler.) Ne diyeyim istiyorsunuz?
- ERKEK** : Bütün bu çalıp çırpmalara son vereceğinizi söyleyin. Evinizin işini bir düzene sokacağınızı söyleyin. Adamlarıma göz açtırmayacağınızı söyleyin... Bana böyle bir insane gerek bayan. Siz... siz olmayacak mısınız o? Siz olmak istemez misiniz o?
- KADIN** : Korunmasını dilediğiniz ne var başka?
- ERKEK** : Söz verin, bütün eşyaman güvenliğini sağlıyor musunuz? Şimdi biraz sizing sayılır onlar ne de olsa?
- KADIN** : Başka?
- ERKEK** : Bayan! Çocuklar...
- KADIN** : Demek... biliyorsunuz doğacaklarını?
- ERKEK** : Evet, biliyorum. Başka türlüünü düşünemiyorum. Bu yeryüzünde bir iz bırakmadan... beni düşünenecek, beni konuşacak insanlar bırakmadan...
- KADIN** : Ya beni? Beni düşünmeyecekler, beni konuşmayacaklar mı?
- ERKEK** : Elbette, elbette. Sizi de.
- KADIN** : Ne istiyorsunuz çocuklar için?
- ERKEK** : Bakımlarını ve korunmalarını.
- KADIN** : Neden?
- ERKEK** : Zararlı her şeyden. Havadan sudan, tozdan topraktan, yağmurdan güneşten, evden sokaktan, kuduzdan uyuzdan, üşenmekten düşünmekten...
- KADIN** : Nasıl? Yolu ne bunun?
- ERKEK** : Eğitim, yolu, bayan. Beden eğitimi ve kafa eğitimi.
- KADIN** : Bugünü bir yana bırakıyor, geleceğin havalarında uçuyorsunuz.

- ERKEK : Yanlış anlamayın beni. Bugünü kurtarmak istiyorum. Geleceği sağlayarak, bugünü kurtarmak istiyorum. Öyle de olsa haksız mıyım? Korkuyorum.
- KADIN : Neden?
- ERKEK : Duyacakları hevesten, tutacakları yönden, girecekleri isten korkuyorum. Hiçbir iş edinmemelerinden korkuyorum. Düşünün bayan...
- KADIN : Evet?
- ERKEK : Olmayacak işlere merak sardıklarını düşünün. Ağırbaşlı insanlar olacakları yerde, adımı sanımı sürdürecektir insanlar olacakları yerde, işimi bıraktığım yerden sürdürecektir insanlar olacakları yerde...
- KADIN : Eliniz ayağınız boşandı, renginiz uçtu, titriyorsunuz.
- ERKEK : Titriyorum, doğru. *(Bir susuş)* Ama bilinir mi? Çocuk dediğiniz kapalı kutu... Yazar olacaklarını düşünün...
- KADIN : *(güler)* Bu muydu korktuğunuz? Ne olurmuş yazar olurlarsa?
- ERKEK : Ya beni yazarlarsa?
- KADIN : Aman, çok hoş.
- ERKEK : Ressam olduklarını düşünün...
- KADIN : Ne olurmuş ressam olurlarsa?
- ERKEK : Ya beni çizerlerse?
- KADIN : Aman çok hoş, çok hoş.
- ERKEK : Oyuncu olduklarını düşünün...
- KADIN : Ne olurmuş oyuncu olurlarsa?
- ERKEK : Ya beni oynarlarsa?
- KADIN : Terliyorsunuz...
- ERKEK : Evet, evet. Hem de olduğumdan başka türlü. Ya da... ya da... bilmiyorum işte... Bütün bunların tümüne ne derlerdi...
- KADIN : Sanatçı.
- ERKEK : Evet, evet. Sanatçı. Ben hiç sanatçı görmedim ama, güvenilmeyecek insanlar olduklarını çok duydum. Babalarının diktikleri taşın yanına bir taş daha koyacak yerde, babalarının parasıyla haylaz bir ömür tükettiklerini... çok duydum.
- KADIN : Bunun çaresini benden mi bekliyorsunuz? Evinizin eşyanızın korunmasıyla birlikte geleceğinizin korunmasını?

ERKEK : Ben de yardım edeceğim boş vaktim olursa.

KADIN : Ama ben...

ERKEK : Evet, bayan?

KADIN : Yapamam bunları.

ERKEK : Neden bayan, neden? Neden yapamazmışsınız?

KADIN : Benim de kendime göre bir yaşayışım, kadınca bir yaşayışım olacak. Vakit bulabilir miyim sanıyorsunuz?

ERKEK : Kadınca yaşayışınız... kadınca işlerinizden önce mi gelecek?

KADIN : Belki de.

ERKEK : Saçınızın eğitimi... çocuklarınızın eğitiminden önce mi gelecek?

KADIN : Belki de.

ERKEK : Yüzünüzün gözünüzün eğitimi... eşyalarınızın eğitiminden önce mi gelecek?

KADIN : Belki de.

ERKEK : Yapamayacağımı sanıyorum bayan. Özür dilerim. Ben gidiyorum.

KADIN : Durun, durun, durun, durun bay!

ERKEK : Buyrun, bayan?

KADIN : Gelin şöyle.

ERKEK : Geldim bayan.

GARSON : *(imdadına yetişir)* Çay geçmiş bayım, özür dilerim bayan. Ama ben başka şeyler getirdim size.

ERKEK : Yaa! Ne getirdiniz Bay Garson?

KADIN : Yaaa! Bay Garson, ne getirdiniz?

GARSON : Bilin bakalım, siz bilin bayan?

KADIN : Kahve mi?

GARSON : Hayır, hayır, bayan. Siz söyleyin, siz söyleyin bayım?

ERKEK : Ih...İamur mu?

GARSON : Hayır, hayır, değil...

KADIN : Gazoz mu?

GARSON : Hayır, hayır.

ERKEK : Şurup mu?

GARSON : Hayır, hayır, hayır.

KADIN : Limonata belki de?

GARSON : Hayır.

ERKEK : Nargile olmasın?

GARSON : İnanın değil.

KADIN : Meyve suyu mu?

GARSON : Hayır.

ERKEK : Lokum mu?

GARSON : Yok bayım, yok.

KADIN : Görüyorsunuz, bilemiyoruz işte.

GARSON : Şenlik kağıtları getirdim. Kırmızı, yeşil, sarı, mor, mavi, turuncu, kağıtlar. Palyaçoların elbiselerinden kesilmiş, çağımızın ressamlarının tablolarından çalınmış renklerin kağıtları. Kağıtların renkleri. Fişekler... hava fişekleri, su fişekleri, donanma fişekleri, Japon fenerleri, Çin kuşları. Kayık salıncakları, dönmedolaplar, atlıkarıncalar. Tavşanlar, boy boy tavşanlar. Küçük ayılar, ortanca maymunlar.

KADIN : Yazık! Hiçbiri gerekli değil bize artık onların.

ERKEK : (*Şaşırılmış*) Ne yapacağız onları?

KADIN : Bilemezsiniz Bay Garson, ne kadar isterdim, ne kadar, ne kadar, ne kadar onların benim olmasını.

ERKEK : Pek de anlamadım bayan... ama her şeyi anlamak mı gerek? (*GARSON'a*) Bay Garson, siz gene çay getirin bize.

GARSON : Emredersiniz bayım, şimdi, kahvemizin bugüne değin demlenen en güzel çayı gelecek size, şimdi. (*Hızla çıkar*)

KADIN : (*Kısa bir susuştan sonra*) Ben ne istiyorum, biliyor musunuz?

ERKEK : (*Bir dalgınlıktan uyanır gibi*) Hayır, bayan.

KADIN : Bilmek de istemez misiniz?

ERKEK : İstemez olur muyum?

KADIN : (*Gülümseyerek*) Güzel bir ev!

ERKEK : (*Şaşkın*) Anlamadım?

KADIN : Güzel bir ev, dedim.

ERKEK : Var, bayan! Söylemedim mi size? Bay Garson da söylemedi mi size? (*Kendi kendine*) İşte bu kadar olur elin adamıyla iş görmek.

(KADIN'a) Güzel bir evim var! Hiçbir şeyim olmasa da bu dünyada, gene de yaşamamı doldurmasıyla övünebileceğim kadar güzel bir evim var.

KADIN : Olabilir.

ERKEK : Olabilir değil, var bayan.

KADIN : Öyle değil. Benim seçeceğim yerde, benim seçeceğim biçimde bir ev.

ERKEK : (*şaşkın*) Nasıl? Bir başka ev mi demek istiyorsunuz?

KADIN : Evet.

ERKEK : Ama bayan...

KADIN : Sonra, güzel eşyalar.

ERKEK : Var bayan. Söylüyorum ya size. Çok severim eşyayı. Yaşamamın amacıdır onlar, yaşamımın anlamıdır onlar. Çok sevdiğim eşyalarım var.

KADIN : Benim seçeceğim başka güzel eşyalar.

ERKEK : Öyle diyorsunuz ama bayan... öyle diyorsunuz ama... Daha görmeden, daha bilmeden...

KADIN : Sonra... güzel çocuklar.

ERKEK : Söylüyorum ya bayan, çocuksuz yaşamayı anlamam, çocuksuz yapamam, diyorum ya! Başka ne diyorum?

KADIN : Evet ama, öyle değil.

ERKEK : Eeee?

KADIN : Sizin işinizi yürütmekten önce şu yeryüzünü tanıyıp sevmesini bilen çocuklar. Yaşamaktan tat almasını bilen çocuklar.

ERKEK : Yoksa... yoksa... Hayır, hayır bayan, böyle düşünemezsiniz. Düşünemezsiniz böyle.

KADIN : Neden o kadar telaşlandınız? (*Bir susuş*) Ama hepsi güzel olacak. Hepsi aha güzel olacak.

ERKEK : Bayan, şimdi de güzel onlar. Görmediniz ki. Bilmiyorsunuz ki.

KADIN : Ama ben... benimle başlasın istiyorum sizin yaşamınızda güzellik!

ERKEK : Pek de anlamadım. Ama her şeyi anlamak mı gerek? Bayan... şey...

KADIN : Söyleyin... Niye sustunuz?

- ERKEK : Şimdi durup dururken...
- KADIN : Evet?
- ERKEK : İstedığınız gibi sizin, bütün bunları elden çıkarmak... yerine yenilerini koymak... kafamdaki çoukları da elden çıkarmak... yerine yenilerini koymak... kolay olmayacak... Belki de...
- KADIN : Belki de...
- ERKEK : Üzülüyorum, üzülüyorum ama, söylemek zorundayım. Yerine getiremeyeceğim istediklerinizi.
- KADIN : Öyleyse... ben de gidiyorum.
- ERKEK : Durun, durun, durun, durun bayan!
- KADIN : Ne var? Bir şey mi söyleyeceksiniz?
- ERKEK : Hemen gitmeyin.
- KADIN : Ne umuyorsunuz? Anlaşamadığımız açıkça görülmüyor mu?
- ERKEK : Açıkça görülse de... gitmeyin.
- KADIN : Ne bekliyorsunuz, anlamıyorum?
- ERKEK : Gene de konuşabileceğimiz şeyler yok mu?
- KADIN : Var mı?
- ERKEK : Bir erkeğin kadınsız yaşamasının çorak bir ülkeye benzediğini biliyor musunuz?
- KADIN : Siz biliyor musunuz?
- ERKEK : Bayan, neden anlamıyorsunuz? Şunu demek istiyorum. İşim, çocukluk masa başında yürümez benim. Kokteyllerde, yemeklerde kurarım ağımı, avlarım avımı. (güler.) Eh, topluluk yaşayışıysa kadınsız olmaz. Anlıyorsunuz ya, kadınla gidince insan daha bir saygı görür, güven görür. Bugün de, şimdi bir öğle yemeğinde bulunmak gerekiyor. Anlaşabilseydik diye düşünmüştüm... birlikte giderdik.
- KADIN : Kokteyller... yemek çağrıları... bayılırım.
- ERKEK : Bir şey mi dediniz bayan?
- KADIN : Nerden biliyorsunuz toplum yaşayışını sevdiğimi dedim. Hiç sevmem. Hem ne sanıyorsunuz siz kuzum?.. Doğrusu çok, çok, çok ağrıma gitti.
- ERKEK : Ne bayan?
- KADIN : Beni böyle kişiliğinizin bir tamamlayıcısı gibi görmeniz.

ERKEK :Bunu da nerden çıkardınız bayan?

KADIN : Belki de işinizin bir tamamlayıcısı olarak görmeniz.

ERKEK : Nasıl da böyle düşünebiliyorsunuz.

KADIN : Öyle, öyle. Bir süs gibi, bir eşya gibi, bir süslü eşya gibi, bir eşyalı süs gibi... Hayır, hayır yapamayacağım.

ERKEK : Beni bütün toplantılarımda, toplum yaşayışımda yalnız mı bırakacaksınız?

KADIN : Siz gidin nereye isterseniz, karışmam size. Ben sinemaya giderim, kitap okurum yatağımda. Ama çok da geç kalmayın, olmaz mı?

ERKEK : Sizsiz gitmeyi düşünemem. Herkes ne der o vakit? O vakit de gecikmeme karışmayın, rica ederim. İki ayağımı bir pabuca sokmayın.

KADIN : O vakit de... ağlamış gözlerle bulursunuz beni yatağımda.

ERKEK : İşime yardım etmiyorsanız engel de olmayın.

KADIN : O vakit de... patlamış gözlerle bulursunuz beni yatağımda.

ERKEK : Yapamayacağım bayan, yapamayacağım.

KADIN : Siz bilirsiniz onu.

ERKEK : Çok özür dilerim, gidiyorum ben, gidiyorum.

KADIN : Durun, durun, durun, durun bay!

ERKEK : Durdum bayan.

KADIN : Şöyle gelin, şöyle gelin.

ERKEK : Geldim bayan.

KADIN : Sizden, daha çok istediğim şeyler var benim.

ERKEK : Ağır şeyler mi? Çok mu?

KADIN : İnsanına göre değişir. Nasıl karşılayacağınızı bilmiyorum. Bana duyduğunuz ilgiye bağlı. Bundan sonra duyacağınız ilgiye bağlı.

ERKEK : Bayan... size sonsuz bir ilgi duyduğumu göstermiyor mu her halim!

KADIN : Anlaşabilmemiz için şimdi söyleyeceklerime de kesin bir evet demeniz gerekiyor.

ERKEK : Neymiş bayan, neymiş?

KADIN : Aileme sonsuz saygı!

ERKEK : Bu da söz konusu olur muymuş bayan, şaşırtıyorsunuz beni. Şimdiden ailenizin bireylerinin tümüne karşı duyduğum sonsuz bir saygının yükü altında duyuyorum kendimi.

KADIN : Ah, çok teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim. Umarım ki onlardan ayrı oturacağımı düşünmezsiniz.

ERKEK : Onlar mı? Kimler onlar?

KADIN : Babamla annemi saymamı istemezsiniz. Ağırınıza gider biliyorum.

ERKEK : Tabii, tabii.

KADIN : Kardeşlerime de bir diyeceğiniz olmaz sanıyorum.

ERKEK : Kardeşleriniz mi? Kaç tane?

KADIN : İki kayınbiraderiniz, iki de baldızınız olacak.

ERKEK : Yaaa!

KADIN : Babamın babasıyla, annemin annesi yatalak...ama yaşıyor.

ERKEK : Sahi mi?

KADIN : Annemin annesinin babası da yatalak...ama yaşıyor.

ERKEK : Başka, bayan?

KADIN : Dayım var, benden bir yaş küçük. Kuruntulu, evden hiç çıkmaz.

ERKEK : ...Ama yaşıyor. Başka?

KADIN : Bu kadarız.

ERKEK : Şimdi siz... Anlamıyorum...Şimdi siz... Umarım ki bayan bu kadar kalabalık bir aile, hep birlikte oturacağımızı düşünmüyorsunuz.

KADIN : Tabii düşünüyorum. Hangisinden ayırabilirsiniz beni?

ERKEK : Ama nasıl olur bayan, nasıl olur? Bu kadar kalabalık? Bu kadar değişik bir kalabalık?

KADIN :Hiçbirinden ayırlamam. Babamdan, annemden, olmaz. Kardeşlerimden, kız kardeşlerimden hiç olmaz. Yatalak büyükbabamla yatalak büyükannemi nereye bırakabilirim? Düşkünler evine mi, sokaklara mı, çöplüklere mi? Dayımı...durmadan aksıran, öksüren, tüküren, sümküren, tıksıran, sabahlardan akşamlara, akşamlardan sabahlara değin, alt dudağını, üst dudağını, sonra gene alt dudağını, gene üst dudağını yalayan, hindiler gibi düşünen, tavuklar gibi eşinen, bitliler gibi kaşınan peltek dayımı...kimlere bırakabilirim? Köpeklerle mi, kurtlarla mı, çakallara mı?

ERKEK : Ama bayan, yaşamımızın bir cehennem olacağını düşünün.

- KADIN** : Onlarsız yaşamak cehennemdir asıl.
- ERKEK** : Annenizle babanızı anlıyorum. Ama öbürleri? Evet desem, diyemem ya, kendime küçük bir hastane açmış sayacağım.
- KADIN** : Ama ben başka türlü yapamayacağım.
- ERKEK** : Ben de yapamayacağım. Olacak şey değil! Olacak şey değil!
- KADIN** : Öyleyse... ben gidiyorum.
- ERKEK** : Durun, durun, durun, durun, bayan!
- KADIN** : (*Döner, canlı*) Gene ne söyleyeceksiniz?
- ERKEK** : Bayan! (*Bir susuş*) Söylemeyeceğim... soracağım.
- KADIN** : (*Meydan okurmuşçasına*) Sorun!
- ERKEK** : Daha sizi ilk gördüğüm anadan beri aklımdan geçen bir soruyu... şey... nasıl sorsam? Benim için çok önemli olan bir soruyu... (*kendine*) Bay Garson da yok ki burada yardım etsin. Şey, bayan...şey... (*Birden*) Anladınız değil mi?
- KADIN** : Hayır.
- ERKEK** : Haklısınız. Nerden anlayacaksınız? Ama inanın, aykırı bir soru değil bu. Kim olsa sorar. Dayanamaz.
- KADIN** : Sorun.
- ERKEK** : Bana kızmayacaksınız ya. Kızsanız da bağışlayacaksınız ya.
- KADIN** : Evet, evet.
- ERKEK** : Bakın bayan, sormak istediğim ne, biliyor musunuz? Şey... şimdiye değin... şimdiye değin bir erkek arkadaşınız, bir sevgiliniz oldu mu? Sevdiğiniz bir kişi... sizi seven bir kişi...
- KADIN** : Evet... Neden şaştınız?
- ERKEK** : Şaşmadım. Ağırırma gitti.
- KADIN** : Neden?
- ERKEK** : Bakın bayan, ben bilmek isterim. Yaşayışımızı birleştirmeyi düşündüğümüze göre, gizli bir şey kalmasın isterim. Bana anlatın. Kimdi? Nasıl...dı?
- KADIN** : O kadar mı merak ediyorsunuz?
- ERKEK** : Evet, evet. Çok.
- KADIN** : Bir çocukluk... aşkıydı.

GARSON : (*Elindeki ayaklı merdiveni sahnenin bir ucuna bırakır.*) Ocak geçmiş bayım, özür dilerim, çayı demleyemedim. Özür dilerim bayan, ama bir merdiven getirdim onun yerine.

ERKEK : Merdiven mi? Ne yapacağız onu?

GARSON : Bayan, ağlıyor musunuz?

KADIN : (*Ağlamasıyla gülmesi birbirine karışmıştır.*) Hayır, gülüyorum.

ERKEK : Ne oluyor, anlamıyorum.

GARSON : Anlayacaksınız bayım, şimdi anlayacaksınız. Bayanlar, baylar! Araya girdiğim için sizden de özür dilerim. Ama ben araya girmeseydim, bir dakika, bilemediniz iki dakika sonra bayan beni çağıracaktı. Oyunun en duygusal yerindeyiz şimdi. Belki de biricik duygusal yerinde.

ERKEK : Ne oluyor Bay Garson, anlayamıyorum, ne oluyor?

GARSON : Anlayacaksınız bayım, şimdi anlayacaksınız. Görüyorsunuz ya, bayan yeni bir yaşamın kapısından adımını atmaya düşündüğü şu sırada kendini birden çok eskilerde buluverdi. Çocukluğunun yeni yeni bittiği, genç kızlığının yeni yeni başladığı günlerde. Gözlerinin çukurunda beliren iki damla yaş bunun için. Şimdi gülseydi, belki de ağlıyordum diyecekti. Sizin bayan, başınızdan böyle bir şey geçmedi mi?... Geçti mi? Neden şaşıyorsunuz öyleyse? Ya siz bayım, böyle bir durumda istemez miydiniz bir iki damla da olsa gözyaşı dökülsün sizin için? Şimdi çok kısa bir süre için de olsa bir genç kızlık aşkını düşüncesinde yaşayacak. Bir genç kızlık, belki de bir çocukluk aşkında bir daha dönemeyeceği bir çevreyi, bir çevrenin insanlarını. Ne mi düşünüyor? Okulunu, evini, okuluyla evini birbirine bağlayan, kışın koyu külrengi, ilkyazda beyaz çiçekler açmış, güze doğruysa kavun turuncusu sokakları. Belki de sıcak bir geceyi düşünüyor. Ne düşünüyorsunuz, bayan?

ERKEK : (*bir ayağı titrer*) Anlayamıyorum Bay Garson, ne oluyor?

GARSON : Şimdi bayım, şimdi. Ne düşünüyorsunuz, bayan?

KADIN : Bay Garson, yardım eder misiniz bana?

GARSON : Buyrun, bayan.

KADIN : Şimdi gerilerde kalmış birkaç dakikayı bir kez daha yaşamam için bana yardım eder misiniz? Birkaç dakika için o olur musunuz?

GARSON : Elbette bayan, elbette. Söylememiş miydim size? Araya girmeseydim o beni çağıracaktı dememiş miydim? Şimdi oyun içinde kısacık bir oyun göreceksiniz. Adı... Bayanın ilk aşkı. Belki de son. Bayım, sorunuzun en kesin, en canlı karşılığını alacaksınız şimdi.

ERKEK : Hangi sorunun, Bay Garson?

GARSON : Sevdiğiniz bir kişi... sizi seven bir kişi var mıydı diye sormuştunuz ya.

ERKEK : Sahi mi, Bay Garson?

GARSON : Evet, evet, şimdi.

ERKEK : Çok iyi. Öyleyse çok iyi.

GARSON : Oturun yerinizde. Hiç kımıldamayın.

ERKEK : Merak etmeyin, Bay Garson, hiç sesimi çıkarmam.

KADIN : Bay Garson!

GARSON : Buyrun, bayan.

KADIN : O olacak mısınız? O Mayıs akşamları, sınavlarıma çalışırken evimizin önünden geçen, aklımın takıldığı çocuk! Ben de o yaşımın kızı olacak mıyım?

GARSON : Elbette, elbette bayan.

KADIN : Evimizin penceresinden gözlerdim ben onu. İyi ama, evimiz nerde?

GARSON : Var, bayan. (merdiveni kasteder) İşte eviniz! Çıkıp üstüne oturacaksınız. Kılığınız da o yaşınızın kılığı olmalı! Kısa çoraplarınızla ve önlüğünüzle!

KADIN : Evet, evet, o yaşımın kılığı.Nasılım, Bay Garson? O günlerdeki gibi değil miyim?

GARSON : Tıpkı... tıpkı, bayan... (merdiveni gösterek) Buyurmaz mısınız on beş yaşınızın evine?

KADIN : (Merdivenin üstüne oturur.) Bu akşam geçmeyecek mi?

GARSON : Işıklı! Akşam ışığı! (gece ışığı verilir, sahnenin bir ucuna gider.)

KADIN : Bu akşam geçmeyecek mi?

GARSON : Yok işte, yok. Penceresi karanlık.

KADIN : Dün akşam bu saatte çoktan geçmişti.

GARSON : Dün akşam penceresinde bu saatte ışık yanıyordu.

KADIN : Of, ağlamak istiyorum.

GARSON : Arkadaki odada dersine mi çalışıyor acaba? Belki de uyumuştur.

KADIN : Bu kadar da gecikmek olur mu?

GARSON : Okumaktan beyni sulanacak! Öğretmenlerinin gözüne girip gözünü çıkaracak! Hasta!

KADIN :Eşek! Eşek! Ne olacak, eşek!

GARSON : (ıslık çalarak evin önünden geçermiş gibi yürür.) **Yok işte. (şaşkın) Işık! Işık, yandı, söndü.**

KADIN : (Duyulmamasına dikkat ederek seslenir) **Sevgilim!**

GARSON : **Bir saattir nerdesin?**

KADIN : **Buradayım ben. Bir saattir sen nerdesin?**

GARSON : **Atma şimdi! Bir saattir köşedeyim.**

KADIN : (Kızmış görünür.) **Ben de penceredeyim!**

GARSON : **Bırak şimdi onu sen. Bugün nerdeydin?**

KADIN : **Sssut!... Babam! (GARSON uzaklaşır, sessizlik) Sevgilim! Gelebilirsin. Gölgeymiş gördüğüm.**

GARSON : (yaklaşır) **Sen şimdi onu bırak. Bugün nerdeydin?**

KADIN : **Bugün?... Bugün... bugün... bugün... okuldan çıkar çıkmaz Şen pastaevine gittik. Ordan da Bilim kitabevine uğradım. O üç ciltlik resimli hayvanlar ve bitkiler ansiklopedisi vardı ya, onu aldım.**

GARSON : **Yanıdakiler...**

KADIN : (Keserek) **Çocukluk istemez! Kız arkadaşlarımdı.**

GARSON : **Doğru söylüyorsun ya?**

KADIN : **Çocukluk istemez! Doğru söylüyorum.**

GARSON : **Sınavlara hazır mısınız ?**

KADIN : **Nerdee! Tarihi bir kez geçtim, daha iki geçmek ister. Matematikten daha bakmadığım üç türden problem var. Bir fizikten iyiyim. Kimya yarıda. Bak, coğrafya bitti.**

GARSON : **İnek!**

KADIN : **Sensin! Sensin! Sensin!**

GARSON : **Gören söylesin, sen misin, ben mi? Ben daha... Ohooo...**

KADIN : **Öyle ama, sen bir kafayı vurdun mu...**

GARSON : **Matrak... istemez!**

KADIN : (Kısa bir susuştan sonra) **Sevgilim!**

GARSON : **Yavaş! Baban duyacak!**

KADIN : **Bu gece hava ne güzel.**

GARSON : (Gökyüzüne bakarak) **Yıldızlar... ne sıcak...**

KADIN : Beni bir yere götürsene.

GARSON : Haydi atla, hemen. Nereye istersen!

KADIN : Ama bir daha da bu eve hiç getirme. Biliyor musun , ben bu evden bıktım. Annemden, babamdan, kardeşlerimden, büyükannelerimden, büyükbabalarımından bıktım.

GARSON : Ya şahane dayın?

KADIN : Ah şekerim! *(Bir susuş)* Ondan da bıktım.

GARSON : Bu gece gene uyuyamayacağım.

KADIN : Ben de.

GARSON : Ne yapmalı uyumak için?

KADIN : Uyumamak için seni düşüneneğim.

GARSON : Ben de.

KADIN : Kopyacı! Kopyacı! Kopyacı!... Ssssut!... Babam! **(GARSON uzaklaşır, sessizlik)** Gelebilirsin! Kediymiş!

GARSON : *(yaklaşır)* Ama sen çok oluyorsun artık.

KADIN : Ben seni çok seviyorum artık.

GARSON : Sevgilim, biz hiç ayrılmayacağız, değil mi? Ölünceye değin hiç ayrılmayacağız, değil mi?

KADIN : Öldükten sonra da sevgilim, öldükten sonra da.

GARSON : Yarın parka gidelim mi? Büyük havuzun arkasındaki çınarlı köşkümüze. Sandiviçleri ben alacağım, sen çikolata getir. Hayvanlar ve bitkiler ansiklopedisini de getir. Ben okulu şimdiden as...tım.

KADIN : Çikolata gelecek. Hayvanlar ve bitkiler ansiklopedisi gelmeyecek. Benimle ilgilenmektense kitap okumana izin vermiyorum. Ben de okulu şimdiden as...tım.

GARSON : İyi geceler sevgilim, iyi geceler.

KADIN : Nereye?

GARSON : Şöyle geceye doğru gidiyorum.

KADIN : Bensiz mi?

GARSON : Seninle.

KADIN : Yaşa! Yaşa! Yaşa! **(GARSON uzaklaşırken)** Dur, daha gitme! Konuşacaklarımızın onda birini, yüzde birini, binde birini daha konuşmadık.

GARSON : Sevgilim! Sevgilim! Ellinci yıldönümümüzde de öyle diyeceğiz. Konuşacaklarımızın onda birini, yüzde birini, binde birini daha konuşmadık.

KADIN : Söz ver! Söz ver!

GARSON : Neye?

KADIN : Bil bakalım neye? Düşünde beni göreceğine.

GARSON : Sen de düşüme gireceğine söz ver.

KADIN : Söz.

GARSON : Söz.

KADIN : Dur gitme daha. Söyle bakalım şimdi, bugün Şen pastaevinin önünden geçtin mi? Yanında kim vardı? Çabuk, düşünmeden söyle, çabuk!

GARSON : Kaçta?

KADIN : Dört buçukta. *(Birden)* Babam geliyor sevgilim, babam! *(Başını dizlerine doğru kapar öyle kalır.)*

GARSON : Bu kez doğru. Işık yandı. Hay Allah! *(değişir)* İşte sevgili seyirciler, bayanın ilk aşkının öyküsü. Belki de son. Nasıl mı bitti? Öyle ya, neden sürmedi diyorsunuz? Söyleyeyim, okul asmalar birbirini izleyince herşey olduğu gibi babasına iletildi. Babası, görünüşe göre en akıllı davranışı seçti. Oğlanın geleceğinin sallantıda olduğuna, bu gidişle öğrenimini tamamlayamayacağına inandırdı adamcağızı. O da çocuğunu amcasının yanına, bir başka kente gönderdi. Her zaman görülen, olaylardan biri... Işıkçı! Gündüz ışığı... İşte bayım, sorunuzun karşılığı! Bu kadar ya da daha bunun gibi şeyler.

ERKEK : *(Perişan)* Bay Garson, merdiveni alın, çay getirin bize. Ben merdiven istememiştım ki sizden.

GARSON : Emredersiniz bayım, şimdi bayım. Merdiven gidecek, çay gelecek. Kahvemisin bugüne değin en güzel demlenen çayı gelecek size şimdi. *(Merdiveni alıp çıkar.)*

ERKEK : *(sessizlik)* Bayan, bir şey sormak istiyorum.

KADIN : Sorun.

ERKEK : Kimdi o?

KADIN : Bir çocukluk ... aşkıydı.

ERKEK : Anlıyorum. Demek istiyorsunuz ki... çocukluktu.

KADIN : *(Gülerek)* Olabilir öyle de... Sizin yaşamınızda böyle bir şey olmadı mı? Yok mu bunun bir benzeri?

- ERKEK : Ben çocukluk eder miyim bayan? (*güler*) Ama şimdi, hepsi geçip gitti, çocukluk çocuklukta kaldı, değil mi?
- KADIN : (*Öyle olmasını isteyerek, umutla*) Evet.
- ERKEK : Bayan, bu yaşta, daha sonra orta yaşta, daha daha sonra yaşlılıkta çocukluk çekilir şey değildir. Bunu sizin de bildiğinizi umuyorum. (*Kendi kendine*) Bay Garson duysaydı bu lafımı, beğenirdi!
- KADIN : (*Hüzünle*) Çocukluk, çocuklukta kaldı.
- ERKEK : (*Coşkuyla*) İşte tam size yakışır bir düşünce! İşte tam size yakışır bir... Deyim bulamıyorum, o kadar beğendim, o kadar beğendim... O kadar olur... Şimdi biz ne yapacağız? Ne düşünüyorsunuz?
- KADIN : Ne gibi?
- ERKEK : (*güler*) Canım, anlıyorsunuz ya. Şey... demek istiyorum. Bay Arabulan başarılı bir iş yaptı mı demek istiyorum?
- KADIN : Size göre?
- ERKEK : Siz de her şeyi bana bırakıyorsunuz?
- KADIN : Siz de bana.
- ERKEK : Bayan, işim var diyorum. Konumuzu sürüncemede bırakmadan bitirelim diyorum. Sizse...
- KADIN : (*Sitemle*) Bense ne yapıyorum?
- ERKEK : Bugün çok önemli bir öğle yemeğinde bulunmam gerektiğini söylememiş miydiniz size?
- KADIN : Buyrun, gidin.
- ERKEK : Sahi mi söylüyorsunuz?
- KADIN : Evet.
- ERKEK : Siz?
- KADIN : Ben de burada otururum. Belki de giderim.
- ERKEK : Nasıl olur bayan, nasıl olur? Böyle hiçbir sonuç almadan... İyi yada kötü... Şöyle yada böyle...
- KADIN : Neden öyle diyorsunuz? Gördünüz işte, hiçbir konuda anlaşamadık.
- ERKEK : Orası öyle! Hiçbir konuda anlaşamadık.
- KADIN : Hangimiz hangimizin dediğine biraz olsun uyduk?
- ERKEK : Hiçbirimiz. Ama gene de konuşmamız bitmesin istedik.

KADIN : Hep böyle olur.

ERKEK : Anlaşamadık, anlaşamadık ama, Tanrı inandırısın suç bende değildi.

KADIN : (**Çok acele**) Bende de değildi.

ERKEK : Ben uyumlu konuştum, çünkü anlaşmak için beni zorlayan nedenlerim vardı. Bay Garson'a da söylemiştim.

KADIN : Ben de uyumlu konuştum, çünkü beni zorlayan nedenlerim vardı. Bay Garson'a da söylemiştim.

ERKEK : Öyleyse bilmiyorum.

KADIN : Bilmiyorum öyleyse.

ERKEK : Şey... Ne yapacağız şimdi?

KADIN : (**Sinirli**) Bana sormayın, bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum.

ERKEK : Evet. Çünkü ben çok şey biliyorum. Ben çok şey biliyorum.

KADIN : Yemek saatiniz geliyor.

ERKEK : Gelmiyor, geçiyor.

KADIN : Maşallah! Bunu da mı duyacaktık.

ERKEK : Öyle diyorsunuz ama bayan...

KADIN : Ne diyorum? Bir şey demiyorum!

ERKEK : Çünkü ben tek başıma konuşuyorum!

KADIN : Evet! Öyle! Tek başınıza konuşuyorsunuz!

ERKEK : Siz burada yok musunuz bayan ?

KADIN : Evet! Yokum!

ERKEK : Peki, yoksanız...

KADIN : Ne yapacaksınız? Yokum! Yokum! Yokum!

ERKEK : Ben de yokum! Ben de yokum! Ben de yokum! Yok! Yok! Yok!

KADIN : Yoksanız? Yok! Yok! Yok!

ERKEK : Yoksa, yok!

KADIN : Yok, yoksa!

GARSON : Ocak... ne geçmesi sönmüş bayım. Özür dilerim, çaydan umut yok. (**GARSON'a bakarlar**) Ama onun yerine ben size...

ERKEK : Ne getirdiniz gene Bay Garson?

GARSON : Mutsuz bir gelecek... Özür dilerim, özür dilerim, özür dilerim. Dilim sürçtü, sürçtü dilim... mutlu bir gelecek getirdim.

ERKEK : Yaa!

KADIN : Eğlenmeyin artık bizimle, Bay Garson. Anlaşamadık.

GARSON : Anlaşamadınız mı?

KADIN : Hiçbir konuda anlaşamadık.

GARSON : Konuşulması gereken şeyleri konuştunuz mu?

KADIN : Evet. Hem de uzun uzun.

GARSON : Gene de hiçbir konuda anlaşamadınız, öyle mi?

KADIN : Evet.

GARSON : Bayı isteklerinizin egemenliği altına alamadınız öyle mi?

KADIN : *(Ağzından kaçırır)* Ne yazık!

GARSON : Bayan, siz tartışma sever misiniz?

KADIN : Bayılırim.

GARSON : Tamam! Anlaşıldı, Evleniyorsunuz. Kalıbımı basarım evleniyorsunuz.

KADIN : Nereden çıkardınız bunu şimdi?

GARSON : Düşünün bayan... Şu yarım saat içinde birkaç konuda anlaşmak istediniz, anlaşamadınız. Bu ne demek biliyor musunuz? Bütün bir ömür sonsuz tartışmaların kapısı size açık demek. Bütün bir ömür sürecektir tartışmanın tadından kendinizi yoksun bırakmak ister misiniz? Üstelik sonunda... ama belki en sonunda, yenilgiye uğrayacak olanın da siz olmayacağınızı biliyorsunuz.

KADIN : Evet ama, Bay Garson, onu pek sevdiğimi de söyleyemem.

GARSON : Çaba göstermeyi... çaba göstererek bir şeyi yenmeyi sever misiniz?

KADIN : Evet, bayılırim.

GARSON : Düşünün bayan, düşünün... şimdi onu sevseydiniz ömrünüz boyunca çaba göstermek için hiçbir konunuz olmayacaktı. Ama şimdi öyle mi? Bütün bir ömür onu sevmek için çaba gösterecek... belki de sonunda kendinizi yeneceksiniz. Bu tattan kendinizi yoksun bırakmak ister misiniz?

KADIN : Ne diyeyim, bilmiyorum ki? Kafamı allak bullak ettiniz...

GARSON : Sonra, bir şey daha sorayım mı size. Bugün buraya geleceğinizi arkadaşlarınız biliyorlar mıydı?

KADIN : Biliyorlardı.

GARSON : Bilmeyeni var mıydı? Bu kentte olmayanlar sayılmaz. Doğru söyleyin ama, doğru söyleyin.

KADIN : Yoktu.

GARSON : Şimdi onların hepsi sizi düşünüyor, bayan! Altıncı duygularının, yedinci güçlerinin, sekizinci elektromanyetik gözlemlerinin televizyonunda sizi izliyorlar. Yarışta bir at gibisiniz şimdi, yarışta bir at tıpkı. Başarısızlığınızı görsünler, duysunlar ister misiniz?

KADIN : Bay Garson...

GARSON : Hayır, hayır...söylemeyin bir şey... düşünün... Ben şimdi geliyorum. *(ERKEK'in yanına koşarak gider.)* Bayım!

ERKEK : Anlaşamadık, Bay Garson.

GARSON : Anlaşmamak ne demek , bayım?

ERKEK : Anlaşmamak demek.

GARSON : Şimdi anlaşamadık demek istiyorsunuz, değil mi?

ERKEK : Evet, yarım saattir konuşuyoruz, çok zorlu.

GARSON : Peki, söyleyin bana bayım, yarım saatte anlaşmamak, anlaşma umudunu tüm kaldırır mı ortadan? Bu yarım saatlik süreyi uzatacak, bütün bir ömre yatacaksınız. Umut kesilmez!

ERKEK : Anlamıyorum?

GARSON : Çok açık. Anlaştığınız için evlenmeyeceksiniz. Anlaşmak için evleneceksiniz.

ERKEK : Yaaa! Bakın, bu da bir düşünce!

GARSON : Bir düşüncedir, bayım.

ERKEK : Ama Bay Garson...

GARSON : Evet, bayım?

ERKEK : Ben onu pek de sevmedim. Aşkın titremesini duymadım yüreğimde.

GARSON : Belki duydunuz da tanımadınız... Ne biliyorsunuz? Hem sonra... sahiden duymadıysanız hemen evlenmeniz gerekiyor.

ERKEK : Yaa! Neden?

GARSON : Şunun için, bayım. Ne olur ne olmaz, hiç belli olmaz , bakarsınız yüreğinizde aşkın titremesini duyduğunuz bir kadınla evlenivermişsiniz... Siz rahatınızı sevmez misiniz bayım... sağlığını sevmez misiniz bayım... işinizi sevmez misiniz bayım? Yapmayın bayım... Bayanla evlenmeniz bütün bu durumlardan koruyacak sizi.

ERKEK : *(Kaygıyla)* Korunmam gerek... Yemeğe de bekliyorlar...

GARSON : Düşünün, karar vermiş insanların rahatlığıyla yiyeceğiniz bir öğle yemeği... Belki de birlikte gideceksiniz.

ERKEK : Evet, bekliyorlar. Biliyor musunuz, belki de şimdi beni orada, karımla birlikte bekliyorlar. Üç ortaklığın da yönetim kurulu üyeleri, başkanları, yazmanları, saymanları, ortakları, ortaklarının ortakları, yeraltı yerüstü, sualtı suüstü uzmanları, karıları, kızları, kız kardeşleri, anaları, oğulları.

GARSON : *(Saatine bakarak)* Evet bayım, ne iyi biliyorsunuz, şimdi sizi bekliyorlar. Şimdi sizi konuşuyorlar. Sizin başarılarınızı, bayanın enini boyunu, gözünü kaşını, pudrasını boyasını, giyimini kuşamını konuşuyorlar, şimdi.

ERKEK : *(Coşkuyla)* Evet, konuşuluyoruz! Ben duyar gibiyim Bay Garson, siz de duyuyor musunuz?

GARSON : Duyuyorum, bayım.

ERKEK : Çok heyecanlılar, değil mi?

GARSON : Çok heyecanlılar, bayım.

ERKEK : Biraz da kıskanıyorlar, değil mi?

GARSON : Kıskanıyorlar, bayım.

ERKEK : Biraz da imreniyorlar, değil mi?

GARSON : İmreniyorlar, bayım.

ERKEK : Biraz da özeniyorlar, değil mi?

GARSON : Özeniyorlar, bayım.

ERKEK : Saygı da duyuyorlar, değil mi?

GARSON : Bütün masa... tabaklar, çatalar, kaşıklar, bıçaklar, çanaklar, çömlekler, havuçlar, turplar, soğanlar, salatalar saygı duruşunda bayım. Mor lahanalar, sarmısaklı taratorlar, beyaz peynirler...

ERKEK : Hemen gitmeliyim, gitmeliyiz hemen.

GARSON : Yaşayın bayım! Kimse beklemese de ben biliyordum böyle olacağını... Bulutların dağılıp güneşin doğacağını... Böyle birden karar vererek büyük adam kişiliğinizi tartışmasız ortaya

koyacağınızı biliyordum. Tamam değil mi bayım? Oldu, değil mi bayım? Bitti, değil mi bayım? Açıklayayım artık, değil mi? (Hızla kahvenin kapısına doğru yürür.)

ERKEK : Bay Garson, neyi açıklıyorsunuz?

GARSON : (Olduğu yerde durur.Dönerek) **Töreni!**

ERKEK : Kime?

GARSON : Halka!

ERKEK : Evet, evet ama...

GARSON : Herkes çok merak ediyor. (Dışarıya bakarak) Yolların iki yanına, ta aşağıdaki çayirlara, doruklara, yamaçlara birikmişler, bekliyorlar.

ERKEK : İyi ama, biraz daha bekleyemezler mi?

GARSON : Hayır. Uğultuları geliyor, iniltileri geliyor, sızıltıları geliyor. Kucaklarındaki çocukların çışı geliyor. Biraz daha bekletirseniz meraktan patlayacaklar.

KADIN : Bay Garson! Bay Garson!

GARSON : (yanına giderek) Buyurun bayan?

KADIN : Düşündüm ben, öyle sanıyorum ki hayal kırıklığına uğratmayacağım arkadaşlarımı.

GARSON : Benim de beklediğim buydu sizden bayan. Aldığınız eğitimden, gördüğünüz öğrenimden, katkısız usunuzdan, sağduyunuzdan! Siz insanları kıramazsınız, bayan.

KADIN : Yüreklere titrerdi onların benim mutluluğum için.

GARSON : Sizi ne kadar çok sever onlar!

KADIN : Arkadaşlarım... sevmez olur mu? Benim mutluluğum toprağında açar onların gülleri. Beni bilmeyerek de olsa üzecek bir erkek için cinayetler bile tasarlayabilirler.

GARSON : Yaşasın bayan yaşasın, kıskançlığı sözlüklerden bile silmiş sizin bu arkadaşlarınız! Ne olursunuz, verin adreslerini bana, kutlayayım onları!

ERKEK : Bay Garson! Biraz gelir misiniz?

GARSON : (yanına gider.) Buyrun, bayım?

ERKEK : Öyle diyorsunuz ama...

GARSON : Tamam! Öyle, bayım.

ERKEK : Benim evet demem yetecek mi bu işe? *(Kaygıyla)* O... o ne diyecek bakalım?

KADIN : Bay Garson! Bay Garson!

GARSON : *(yanına gider.)* Buyrun bayan, buyrun?

KADIN : Benim evet dememle bitecek mi bu iş?

GARSON : Neden bitmeyecekmiş?

KADIN : Ya o... o ne diyecek bakalım?

GARSON : Sorduğunuz şu soruya bakın! Sizin gibi bir kadına hayır diyebilecek bir erkeği düşünebiliyor musunuz?

KADIN : Teşekkür ederim! Teşekkür ederim! Ama gene e bir kez ağzından...

GARSON : Bana inanmıyor musunuz?

KADIN : Sonsuz inanıyorum. *(Bir susuş)* Teşekkür ederim.

ERKEK : Bir dakika, Bay Garson!

GARSON : *(ERKEK'in yanına gelir.)* Bayım?

ERKEK : Karşıyor mu işler? Sarpa mı sarıyor?

GARSON : Bayan, şu yeryüzünde sizden başka kimseyle evlenemeyeceğini düşünüyor. Siz hayır dersiniz, ömrünce evlenmemeyi düşünüyor.

ERKEK : Öyle mi dedi size?

GARSON : Evet, bayım. Şimdi, gözyaşları arasında! Bir kadının böyle bir şeyi söyleyebilmesinin ne demek olduğunu düşünebiliyor musunuz? Ah bayım, çok korkunçsunuz, ne kadar işlemiştir kıza!

ERKEK : Benim hep öyle olduğumu söylerlerdi de bir türlü inanmazdım.

GARSON : Ah, yok mu sizin bu alçakgönüllülüğünüz! Hemen sarıveriyor insanı, bir daha çözülmemecesine bağlıyor.

ERKEK : Bir şey... bir şey daha sormak istiyorum size?

GARSON : Buyrun bayım, rica ederim...

ERKEK : Şimdi... yemeğe gideceksek...

GARSON : Evet, bayım?

ERKEK : Gitmeden önce bir berbere, bir giyimevine, bir kuyumcuya uğrayabilir miyiz ayaküstü? Yakışık alır mı, Bay Garson? Vaktimiz de olur mu bilmiyorum? Düşünün ki... düşünün ki, orda herkes merakla bekliyor bizi. Sonra düşünün ki... düşünün ki...

GARSON : Düşünüyorum bayım, düşünüyorum.

ERKEK : Bir erkek, karısının saçıyla başıyla, giyimiyle kuşamıyla, yüzüğüyle küpesiyle yücelir biraz da.

GARSON : Biraz da öyledir, bayım.

ERKEK : Biraz mı? Pek çok.

GARSON : Pek çok, bayım.

ERKEK : Bir erkek, bayramda seyranda, dinlenme günlerinde, karısını öteye beriye götürmesiyle yücelir biraz da.

GARSON : Biraz da öyledir, bayım.

ERKEK : Biraz mı? Pek çok.

GARSON : Pek çok. Pek çok.

ERKEK : *(güler)* Bir erkeğin iş alanında ne kadar güvenilir olduğunun şaşmaz aynasıdır karısının kılığı.

GARSON : Ayanızı iyice ovun bayım, hohlayıp hohlayıp ovun ayanızı, pırl pırl parlasın güneşte.

ERKEK : Başka türlü yapacağımı mı sanıyorsunuz? Benden başka türüsünü mü bekliyorsunuz?

KADIN : Bir dakika! Bir dakika!

GARSON : *(KADIN'ın yanına seğirtir)* Bayan?

ERKEK : Bay Garson!

GARSON : *(ERKEK'in yanına gelir.)* Bayım?

ERKEK : Bay Garson, rica ediyorum.

GARSON : Özür dilerim, bayım. Geliyorum, bayan.

KADIN : Ne diyor? Caydı mı?

GARSON : Hayır, bayan, hayır...

ERKEK : Bay Garson, bakar mısınız?...

GARSON : Özür dilerim bayan, özür dilerim... Buyrun, bayım? Dileğiniz, bayım?

ERKEK : Değiştirdi mi düşüncesini?

GARSON : Hayır, hayır. Öyle bağlı ki size yürekten, bu duygusunu yağmurun da, güneşin de işlemeyeceği sarp kayalara benzetebilirsiniz. *(Bir susuş)* Açıklayayım mı artık?

ERKEK : Açıklayın, evet.

GARSON : Açıklıyorum, bayan.

KADIN : Neyi?

GARSON : Kararınızı...Töreni...

KADIN : Hemen mi?

GARSON : Evet, şimdi hemen. Mutluluklarını mutluluğunuzda gören, kulakları kırıste sizden bir haber bekleyen, çekememezlik nedir bilmeyen bunca arkadaşınızın, konu komşunuzun yüreklerine su serpmek gerek.

KADIN : Açıklayın, Bay Garson!

GARSON : Hey! Kim var orda? Düğün Marşı' nı çalar mısınız? (sessizlik) Ne bekliyorsunuz? Ben bandı hazırlamıştım, çalsanıza! (sessizlik... parazitli bir müzik duyulur.) Ahmaklar! O değil! O değil... Kesin şunu, be! Budalalalar, kesin şunu! (sessizlik... Düğün Marşı duyulur. GARSON ellerini uzatarak) Bayan! (Bir susuş) bayım! (ellerini birbirine tutuşturur.büğülenmiş gibidirler,KADIN ERKEK'in koluna girer. ERKEK'in elinde çiçek demeti, KADIN'ın elinde şemsiyesi, GARSON masalardan birinde duran torbadan şenlik kağıtlarını,şeritlerini çıkarır,üstlerine atar. Müzik durur)Mutluluklar, bayan! İyi gelecekler, bayım!

KADIN : Teşekkür ederim, Bay Garson!

ERKEK : Teşekkür ederim, Bay Garson!

KADIN : Çok teşekkür ederiz, Bay Garson!

ERKEK : Çok teşekkür ederiz, Bay Garson!

GARSON : Rica ederim, bayan. Rica ederim, bayım.

KADIN : Ama çok teşekkür ederiz, Bay Garson! Ama nasıl, nasıl ama, işte öyle, öyle işte, çok çok teşekkür ederim.

ERKEK : Çok teşekkür, Bay Garson! Çok teşekkür, çok teşekkür, çok teşekkür. Nasıl, nasıl, nasıl çok teşekkür!

KADIN : Ama nasıl, Bay Garson! Nasıl, nasıl, nasıl çok teşekkür! İşte öyle, öyle, öyle işte. Ama nasıl, nasıl ama... Çok teşekkürler! Çok teşekkürler! Teşekkürler çok! Teşekkürler çok! Teşekkürler çok!

ERKEK : Çok teşekkürler, Bay Garson! Çok teşekkürler! Teşekkürler çok! Teşekkürler çok! Teşekkürler çok!

KADIN : Çok, çok, çok! Ama nasıl, nasıl ama... Çok, pek çok, çok pek...

ERKEK : İşte öyle, öyle işte. Teşekkürler pek çok! Teşekkürler pek çok! Teşekkürler pek çok!

KADIN : Pek çok, pek çok, pek çok! Çok pek, çok pek, çok pek!

ERKEK : Evet, evet, pek çok, pek çok, pek çok!

GARSON : Rica ederim! Rica ederim! Ben ne yaptım ki ?(onu duyan olmaz)

KADIN : Öyle demeyin ama, çok teşekkür ederiz, demeyin öyle.

ERKEK : Çok teşekkür ederiz,çok,pek çok.

GARSON : Geliyor! Evet bayan, geliyor! Geliyor bayım!

KADIN : Ne geliyor, ne?

ERKEK : Gelen ne, Bay Garson?

GARSON : Motosikletli postacı! (motor sesi) Kutlama kartları, kutlama mektupları, kutlama telgrafları!

KADIN : (Bir çiğlık atar.) Ah, ne güzel!

ERKEK : Dememiş miydin herkesin beklediği bir şeydi bu diye!

GARSON : Bir dakika! Bir dakika! Alıp geleyim. (Hızla çıkar.)

ERKEK : Herkes bizimle ilgileniyor! Herkes bizi düşünüyor!

KADIN : Aman, ne güzel!

ERKEK : Acele de etmeliyiz! Bekliyorlar.

KADIN : Şimdi bizi bir masanın çevresinde bekleyen insanlar var, değil mi?

ERKEK : Evet, bayan.

KADIN : Aralarında bizi konuşuyorlar, değil mi?

ERKEK : Birbirimize ne kadar yakıştığımızı, ne kadar yakışacağımızı...

GARSON : (elinde bir tomar zarfla girer.) İşte bayan, işte bayım, bir yığın kutlama kartı, telgrafı! (Ayağı takılır, zarflar dağılır)

KADIN : Ah!

ERKEK : Zararı yok. Zararı yok.

(kadın ve erkek zarfları yerden alarak, önemli bulduklarını okur ve atarlar)

KADIN : Ne kadar çok!

ERKEK : Önemimize göre o kadar da değil.

KADIN : Gene de çok.

ERKEK : Evet, çok.

KADIN : (Yerden bir zarf alır açar.) Annemden! Annemden! Babamında imzası var köşesinde... Kardeşlerimin de! ... Alın, bakın.

- ERKEK** : *(Okuyarak)* Evet, evet. Mutluluklar, ölümünüze değin, ölümünüzden sonra da mutluluklar.
- KADIN** : Ne güzel!
- ERKEK** : *(bir başka zarf alır.)* Genel ortaklıktan... alın, bakın.
- KADIN** : *(Okuyarak)* Evet, evet. Başarılar, doğduktan sonra, doğmadan önce de başarılar. *(Kağıdı atar.)*
- ERKEK** : Tahta eşyacılar birliğinden!
- KADIN** : Terzimden! Bu tuvaleti o dikmişti.
- ERKEK** : Bu sizin, bakın.
- KADIN** : İlkokuldaki öğretmenimden.
- ERKEK** : Madencilerden.
- KADIN** : Suculardan. Alın, sizin.
- ERKEK** : Eski bir arkadaş olmalı, tanıyamadım.
- KADIN** : Yapı ortaklığından. *(ERKEK'e)* Sizin.
- ERKEK** : Çantanızdan. *(KADIN'a)* Sizin.
- KADIN** : Arkadaşlarımdan! Arkadaşlarımdan! Toplanıp birlikte telgraf çekmişler. Ah, gözyaşı lekeleri var üstünde. Ağlamışlar! Bakın.
- ERKEK** : Nasıl olur, telgrafla gözyaşlarının lekesini göndermezler ki, bayan.
- KADIN** :Göndermişer işte. *(Yerden bir zarf alarak)* Dayımdan...dayımdan...
- ERKEK** : Eski bir arkadaş olmalı, tanıyamadım.
- KADIN** : Hiii, kedimden...
- ERKEK** : Kedinizden mi?
- KADIN** : Evet, evet, kedimden...
- ERKEK** : Her akşam yemek yediğim lokantanın garsonundan.
- KADIN** : Büyükannelerimden, büyükbabalarımndan.
- ERKEK** : Tütün alıcılarından.
- KADIN** : Hii, odamın penceresindeki pempe sardunyadan...pembe sardunyadan... Bay Garson, pembe sardunyadan...
- GARSON** : Yaşasın sardunyalar!
- ERKEK** : Berberinizden. *(KADIN'a)* Sizin.

KADIN : Bütün komşulardan. Toplanıp birlikte yazmışlar.

ERKEK : Bayan, rica ederim şuna bakın...

KADIN : Kimden? Kimden?

ERKEK : Belediye başkanından.

KADIN : Hii, belediye başkanından!

ERKEK : Bayan, rica ederim, şuna da bakın...

KADIN : Kimden? Kimden?

ERKEK : Geçmişteki belediye başkanından.

KADIN : Hii, geçmişteki belediye başkanından!

ERKEK : Bayan, rica ederim, bakın şuna da.

KADIN : Kimden o da?

ERKEK : Gelecekteki belediye başkanından.

KADIN : Hii, gelecekteki belediye başkanından!

ERKEK : Eski bir arkadaştan olmalı, tanıyamadım.

KADIN : (*ERKEK'e*) Sizin. Havagazı fırınları satış ortaklığından.

ERKEK : (*KADIN'a*) Sizin. Sütçünüzden.

KADIN : Aynamdan Bay Garson, yatak odamdaki aynamdan!

GARSON : Sizi hiç unutmayacak genç kızlığınızın aynasından.

ERKEK : Gömlekçimden.

KADIN : Sabah serinliklerinden Bay Garson!

GARSON : Yaşasın sabahları kapınızdan çıkar çıkmaz yüzünüze çarpan serinlik!

ERKEK : O kadar çok ki... Bayan, biliyor musunuz, biz gecikebiliriz.

KADIN : Hepsini okumayacak mıyız?

ERKEK : O kadar çok ki, hepsini okursak gecikebiliriz. Sonra... yemek sadece bir yemek değildir. Yemek de bir iştir. Tüketim işi, indirim işi, sindirim işi... Sonra konuşacağımız şeyler, yiyeceğimiz şeylerden de önemli. Sonra... siz de biliyorsunuz ya Bay Garson, Uğrayacağımız bir iki yer var.

GARSON : Evet, evet, bayım.

KADIN : Bırakalım isterseniz...

ERKEK : Siz de isterseniz...

KADIN : *(Aklı telgraflarda, kartlarda kalmıştır.)* Peki, siz bilirsiniz.

ERKEK : Bay Garson!

GARSON : Bayım!

ERKEK : Teşekkürler. Gidiyoruz. *(Çiçeğini alır, gergindir)* Haydi, bayan!

KADIN : Bay Garson, bir daha göremeyecek miyiz birbirimizi?

GARSON : Neden, bayan? Dünya, ülkeler, kentler o kadar küçük ki, bayan!

KADIN : Bir daha göremeyecek miyim sizi?

GARSON : Düşünürseniz mutluluk duyarım bayan. Görmek demektir düşünmek de.

ERKEK : Gecikiyoruz bayan!

KADIN : *(Aldırmaz)* Bay Garson, yaz kış, ilkyaz güz, sabah akşam, gündüz gece burada mısınız?

GARSON : Evet, bayan. Daha da çok.

KADIN : Ta aşağıda, yamaçta, bir gün benim yokuşu tırmandığımı görürseniz ne düşünürsünüz?

GARSON : Düşünmeye vakit bulamam, bayan.

ERKEK : Gecikiyoruz bayan, gecikiyoruz. Masaa oturmuş bekliyorlar bizi.

KADIN : Bay Garson, kimsiniz siz? Hiç yabancı gelmiyorsunuz bana.

GARSON : Sardunyalarınız... Biraz da kediniz.

KADIN : Ben de öyle düşündüm.

GARSON : Öyle düşünmeniz!

ERKEK : *(kımıldamadan)* Bayan rica ederim... iş özür kaldırmaz...

KADIN : *(Aldırmaz)* Beni anlıyorsunuz değil mi?

GARSON : İki dakika öncesine kadar evet. Ama şimdi hayır bayan.

KADIN : Çok acı çekiyorum!

GARSON : Beni ilgilendirmez bayan.

KADIN : Kızıyorsunuz... Bana kızıyorsunuz... Çok iyi... Buydu istediğim...

ERKEK : *(kımıldamadan)* Bayan, gitmeyecek miyiz daha?

KADIN : Gidiyoruz. Gidiyoruz. *(GARSON'a)* Kim bilir ne güzeldir külrengi sabahlarda bu kahvede sessizlik... Hoşça kalın... Gidiyoruz.

ERKEK : Teşekkürler, Bay Garson! İyi günler!

GARSON : Güle güle, bayım.

KADIN : (GARSON'un yüzüne bir süre baktıktan sonra) İyi günler size.

GARSON : Güle güle, bayan... (KADIN ERKEK'in koluna girer. Düğün Marşı ve törenle çıkarlar) Gittiler... (bir süre tüyle masaların, iskemlelerin tozunu alır, sonra hızla sahnenin önüne gelir.) Evet sevgili seyirciler, gittiler. Oyunumuz da burada bitti. Şimdi siz de gideceksiniz. Geldiğiniz gibi her biriniz ayrı ayrı yollardan gideceksiniz. Taşıt araçlarına koştuğunuzu ya da kalabalık bir caddede insanları yararak... تنها sokaklarda bir başınıza yürüdüğünüzü görür gibi oluyorum. Bir zili çaldığınızı, bir evin anahtarla kapısını açtığınızı, bir lokantaya, bir kahveye girdiğinizi görür gibi oluyorum. Biraz da beni düşündüğünüzü, beni konuştuğunuzu, beni tartıştığınızı... Biraz da...

SON